WHAT TO DO
IN CASE OF SEXUAL VIOLENCE
FOR MIGRANT WOMEN

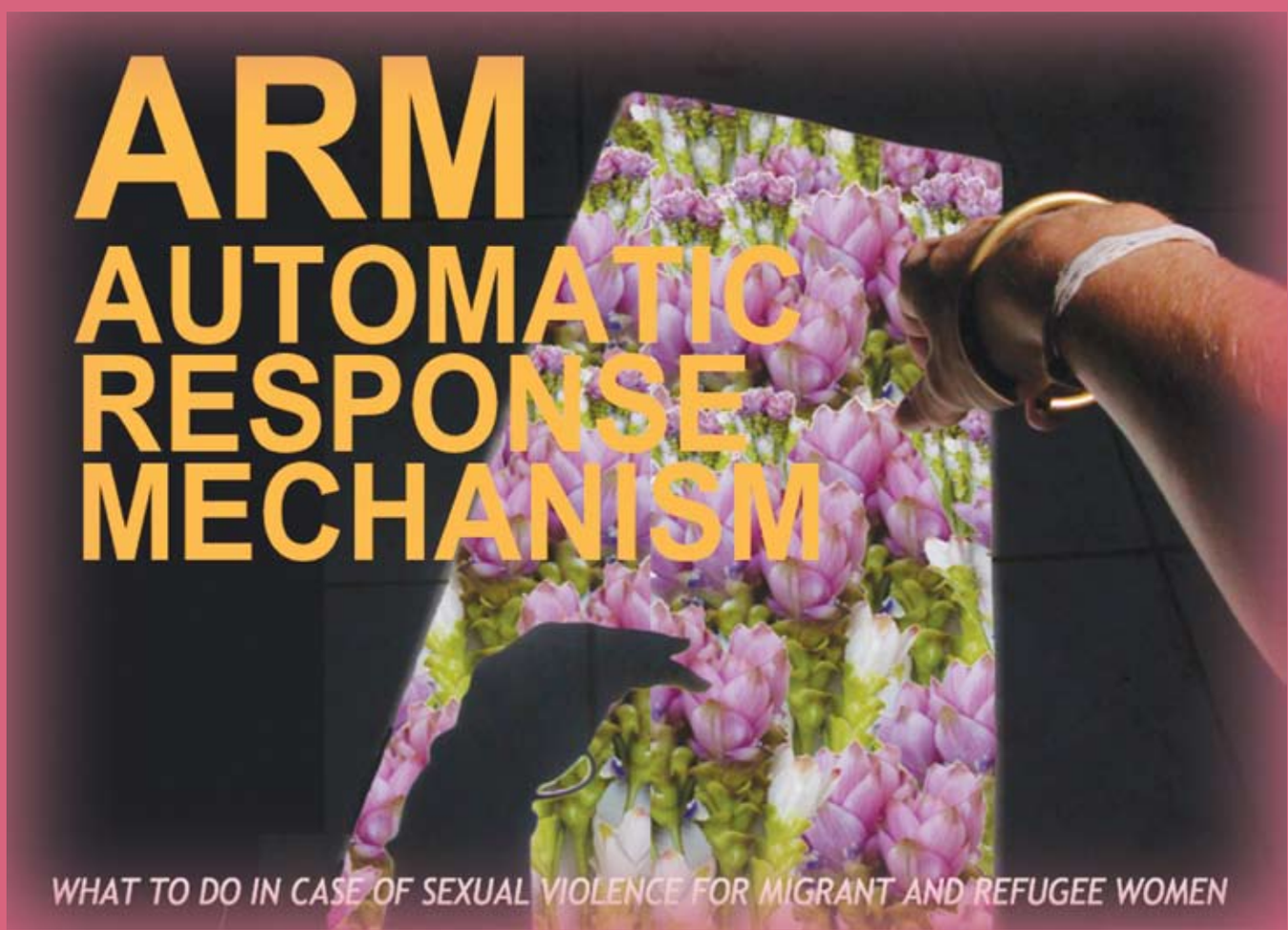

2008

UPDATED VERSION

Thai Version

Produced:	December 2008
By:	MAP Foundation P.O.Box 7 Chiangmai University Chaingmai 50202
Tel/fax:	053 811 202
Email:	map@mapfoundationcm.org, women@mapfoundationcm.org
Website:	www.mapfoundationcm.org
Design & layout:	MAP Media Support Unit
Collated	(AAA , Women Exchange project)
Updated Copies Printed	500 copies

Copyright © MAP Foundation 2008

Printed in Thailand by	Prachakorn Business co. 146/106-7 mahidol rd. T. Tasala Chiangmai 50000 Tel: 053 308 771-2 Fax: 053 308 773 Email: pprint@asia.com

กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนผู้เสียหายกรณีความรุนแรงต่อแรงงานข้ามชาติหญิง

"ARM"

ปี 2008

ฉบับปรับปรุง

จะทำอย่างไรในกรณีความรุนแรงทางเพศ
ที่เกิดขึ้นกับแรงงานข้ามชาติหญิง

โครงการการประชุมแลกเปลี่ยนระหว่างผู้หญิง

WOMEN EXCHANGE

(MAP FOUNDATION)

มูลนิธิเพื่อสุขภาพและการเรียนรู้ของแรงงานกลุ่มชาติพันธุ์

โดยการสนับสนุนจาก

American Jweish World Service (AJWS)

and

Foundation For the People of Burma (FPB)

Thai ARM final edit 2008.pmd 4 16/12/2008, 10:34

สารบัญ

เรื่อง **หน้า**

- คำขอบคุณ.....6
- บทนำ.....8
- จะใช้กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนผู้เสียหายกรณีความรุนแรงต่อแรงงานข้ามชาติหญิงได้อย่างไร..... 13
- กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนผู้เสียหายกรณีความรุนแรงต่อแรงงานข้ามชาติหญิงแสดงเป็นลำดับขั้น 15
- ลำดับที่หนึ่ง – ผู้เสียหายคุยกับบุคคลใกล้ชิดหรือผู้ได้รับการติดต่อจากผู้เสียหายคนที่หนึ่ง.....18
- ลำดับที่สอง – รายงานเรื่องดังกล่าวต่อองค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชน..... 20
- ลำดับที่สาม – ศูนย์สุขภาพ.....24
- ลำดับที่สี่ – องค์กรพัฒนาเอกชน/องค์กรผู้หญิงที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหาย.....28
- ลำดับที่ ห้า – องค์กรผู้หญิงหรือ องค์กรพัฒนาเอกชน.....30
- ลำดับที่ หก – แจ้งความกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ.....32
- ลำดับที่ เจ็ด – การติดตามกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ..... 36
- ลำดับที่ แปด – ระหว่างที่รอคดีที่อยู่ในชั้นศาล.....38
- ลำดับที่ เก้า – การขึ้นศาล..... 40
- ลำดับที่ สิบ – หลังจากที่ศาลมีคำพิพากษา.....42
- กฎหมายอาญา ระบุความผิดที่เกี่ยวกับเพศไว้ว่า..... 44
- ภาคผนวกที่ หนึ่ง..... 46
- ภาคผนวกที่ สอง.....48

Thai ARM final edit 2008.pmd 5 16/12/2008, 10:34

คำขอบคุณ

เราขอสรรเสริญผู้ลี้ภัยหญิงและเด็กหญิงผู้ลี้ภัยจากพม่า 2คน ที่ได้ดำเนินการฟ้องร้องทหารไทยที่ข่มขืนพวกเธอ การฟ้องร้องเกิดขึ้นในศาลทหารจังหวัดเชียงใหม่ในต้นปีที่ผ่านมาการต่อสู้ของพวกเธอได้ดำเนินการตามกฎหมายเพื่อลงโทษผู้กระทำผิดและความสับสนต่างๆที่เกิดขึ้นในส่วนของการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องในกระบวนการ ให้ความช่วยเหลือ ก่อให้เกิดแรงกระตุ้นที่จะสร้างสรรค์กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนเหยื่อจากความรุนแรงต่อผู้หญิง (ARM) ให้ใช้ได้ และนอกจากนี้การเดินทางของการต่อสู้ผ่านระบอบกลไกทางกฎหมายในคดีดังกล่าวยังเป็นข้อมูลพื้นฐาน ให้เกิด ARM ขึ้นอีกด้วย

เราต้องขอขอบคุณ ผู้หญิงแรงงานอพยพและผู้ลี้ภัยหญิงชาว อาข่า อารกัน พม่า ชิน คะฉิ่น กะเหรี่ยง กะเรนนี ลีซู มอญ นากาปะโอปะหล่องไทใหญ่ ทะวอย ซึ่งเป็นผู้จัดการประชุมและร่วมแลกเปลี่ยนในการประชุมแลกเปลี่ยน กลุ่มผู้หญิง (Women Exchange) และแบ่งปันกับเราถึงประสบการณ์และความมีสติปัญญาของพวกเธอเราขอขอบคุณ ผู้หญิงทุกคนที่ช่วยเป็นล่ามแปลในการอบรมเชิงปฏิบัติการ การประชุมและแปลภาษาต่างๆ การตรวจทานในหลายๆภาค ของ ARM ที่จัดทำขึ้น

เราขอขอบคุณเครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนไทยด้านผู้หญิงในพื้นที่และองค์กรด้านสิทธิมนุษยชนต่างๆที่สนับสนุนการทำงานช่วยเหลือเหยื่อของความรุนแรงและการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงบริการด้านสังคมและกฎหมายแก่เราเสมอมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องขอขอบคุณการสนับสนุนจากมูลนิธิเพื่อนหญิงและทนายความจากสภาทนายความแห่งประเทศไทย ที่ให้การช่วยเหลือและอยู่ใกล้เราเสมอเวลาที่ผู้หญิงต้องการ

เป็นการเดินทางที่ขรุขระ และไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะมีเหตุผลในการเผชิญหน้ากับความเงียบและการปฏิเสธ แต่เรามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ขณะนี้มีการตอบรับและต่อต้านความรุนแรงที่เกิดขึ้นต่อแรงงานอพยพหญิงและผู้ลี้ภัยหญิงมากขึ้นและเราเชื่อว่าในอนาคตจะมีเกิดการรวมตัวกันและความร่วมมือกันเพื่อตอบรับและต่อต้านกับสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นการสนับสนุนเหยื่อจากความรุนแรงได้อย่างแท้จริง

กระบวนการของ ARM มีความเป็นไปได้ในการทำให้เกิดขึ้น โดยมูลนิธิเพื่อสุขภาพและการเรียนรู้ของแรงงานกลุ่มชาติพันธุ์ (MAP FOUNDATION) ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆในช่วงเวลา 4 ปีที่ผ่านมาโดยโครงการปฏิบัติการเพื่อต่อต้านการละเมิดสิทธิ (ACT AGAINST ABUSE) และโครงการการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยน ของผู้หญิง (WOMEN EXCHANGE) งบประมาณที่ได้รับเพิ่มมาเป็นค่าใช้จ่ายในการแปลภาษาและการพิมพ์หนังสือ ARM ในหลายๆภาษา เราต้องขอบคุณอย่างมากไปถึงความใจกว้างและความสมานฉันท์ของภาคีและแหล่งทุนต่างๆ ที่ให้การสนับสนุนเราด้วยดีมาตลอด ซึ่งองค์กรต่างๆเหล่านั้นคือ

CARAM-ASIA

IWDA(Australia)

NOVIB(Netherlands)

Reproductive Health for Refugees Consortium

Thai ARM final edit 2008.pmd 6 16/12/2008, 10:34

เราต้องขอบคุณรัฐบาลไทยและประชาชนชาวไทยที่ทำให้ความยุติธรรมได้ปกป้องครอบคลุมไปถึงผู้หญิงทุกคนที่อยู่ในประเทศนี้

เราขอสรรเสริญอีกครั้งกับผู้หญิงทุกคนที่มาจากประเทศพม่าแรงงานอพยพหรือผู้ลี้ภัยผู้ซึ่งยังมีชีวิตรอดอยู่ได้ทั้งๆที่ขาดการสนับสนุนด้านต่างๆ ผู้ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เราทุกคน จากการสร้างความแข็งแกร่งและสามารถ ผ่านเรื่องเลวร้ายต่างๆมาได้ เราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าในอนาคต เหยื่อของความรุนแรงจะมีทางเลือกที่หลากหลาย ในการ เลือกที่จะเป็นผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงที่เกิดขึ้น

โครงการประชุม เพื่อการแลกเปลี่ยนของผู้หญิง (WOMEN EXCHANGE),
มูลนิธิเพื่อสุขภาพและการเรียนรู้ของแรงงาน กลุ่มชาติพันธุ์ , เชียงใหม่
กันยายน 2546

Thai ARM final edit 2008.pmd 7 16/12/2008, 10:34

บทนำ . 1

ความเป็นมาของ (ARM) กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนเหยื่อกรณีความรุนแรงต่อแรงงานอพยพและผู้ลี้ภัยหญิง

คนส่วนใหญ่มีความรู้เพียงน้อยนิดว่าจะไปขอความช่วยเหลือได้ที่ไหน หรือจะทำอะไรหากเธอหรือใครบางคนที่เรารู้จักถูกข่มขืน หากเป็นชุมชนของแรงงานอพยพหรือผู้ลี้ภัยไม่รู้ว่าควรจะทำอย่างไรหากเหตุการณ์เกิดขึ้นไม่ทราบว่าจะร้องขอสำหรับความช่วยเหลือจากใครและการช่วยให้เข้าสู่ระบบกฎหมายที่ยุ่งยากซับซ้อนเหยื่อของความรุนแรงมักจะมีความเสี่ยงในการถูกทำให้เป็นเหยื่อซ้ำและชุมชนอาจจะสูญเสียคุณค่าและความสำคัญโดยผ่านการตระหนักถึงความไม่สามารถในการแก้ปัญหาดังกล่าวได้เลย โดยโครงร่างของ กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนเหยื่อกรณีความรุนแรงต่อแรงงานอพยพและผู้ลี้ภัยหญิง (ARM) นี้เป็น 10 ลำดับขั้นตอนที่เหยื่อของความรุนแรงและกลุ่ม บุคคลหรือองค์กรที่ให้การสนับสนุนเหยื่อในกรณีความรุนแรงจะสามารถใช้ได้ และเป็นการให้ข้อมูลและความคิดเห็นต่างๆต่อการทำกิจกรรมเพื่อจะลดการเกิดความรุนแรงในชุมชน

แรงงานอพยพและผู้ลี้ภัยหญิงที่อาศัยอยู่บริเวณชายแดนไทย'พม่า ได้ทำการพัฒนา ARM นี้ขึ้น ผู้หญิงมากกว่า 600 คนที่ได้มีส่วนร่วมในการเขียนและรวบรวม ARMด้วยกัน กระบวนการเริ่มเมื่อ 2-3 ปีที่ผ่านมาเมื่อกลุ่มของผู้หญิงจากพม่าเริ่มที่จะจัดการประชุมเดือนละครั้ง เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข่าวสารสำหรับผู้หญิงเรียกว่าประชุม "Women Exchange " การประชุมนี้ได้สร้างพื้นที่ให้ผู้หญิงจากชาติพันธุ์ต่างๆและความเป็นมาที่แตกต่างกันมารวมตัวกันและ เกิดการแลกเปลี่ยนการประชุมทำให้ผู้หญิงมีโอกาสเสริมสร้างความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และได้ทดลองในการเป็นผู้นำประชุมและแปลภาษา มากว่า 4 ปีที่ผ่านมาที่แรงงานอพยพและผู้ลี้ภัย ผู้หญิงได้จัดประชุมประจำเดือนเป็นประจำใน 5 พื้นที่ บริเวณ ชายแดนไทย-พม่า

นอกจากจะมีการประชุมประจำเดือนแล้ว Women Exchange ยังมีการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ แบบพิเศษเพื่อจะเรียนรู้ประเด็น เอช ไ อวี เอดส์ อนามัยเจริญพันธุ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงระหว่างการทำอบรมเชิงปฏิบัติการในแต่ละครั้งนั้นประเด็นเร่งด่วนที่ผู้หญิงทุกคนมักจะหยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นที่พวกเธอห่วงใยมากคือประเด็นบทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศผู้หญิงทุกคนในประชุมได้เรียนรู้ศิลปะการป้องกันตัวจากความรุนแรงเรียนการแสดงศิลปะเล่นฟุตบอลเล่นโยคะและร่วมเดินขบวนรณรงค์ในวันสตรีสากลประเด็นความรุนแรงไม่ได้รับพูดถึงโดยแยกเป็นประเด็นเดี่ยวความรุนแรงเป็นสิ่งที่ได้รับการพูดถึงการสัมพันธ์กับประเด็นอื่นๆที่กว้างออกไปเช่นความสัมพันธ์ในบทบาทหญิงชายความสัมพันธ์ในประเด็นชนชั้นการเกลียดกลัวคนต่างด้าวการพูดคุยถึงความปลอดภัยของกลุ่มผู้หญิงที่จัดประชุมแลกเปลี่ยนด้วยกันการพูดคุยในประเด็นที่ผู้หญิงได้พัฒนาเครื่องมือของตนเองและสร้างสรรค์ที่จะทำประโยชน์ให้กับชุมชนของตนเอง

การติดตามการจัดการฝึกอบรมในกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง ผู้หญิงใน Women Exchange ได้เสนอให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติว่าพวกเธอจะใช้กฎมายได้จริงอย่างไรโดยเฉพาะ อย่างยิ่งเกี่ยวเนื่องกับแประเด็นการขาดสถานภาพทางกฎหมาย ของพวกเธอ

ระหว่างระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา อาจจะมีแนวทางปฏิบัติเรื่องความรุนแรง แต่มีเหยื่อน้อยคนมากที่เข้าถึงการให้การบริการอย่างเหมาะสม ผู้เป็นเหยื่อส่วนใหญ่จะต้องอาศัยอยู่ด้วยความแข็งแกร่งของตนเองเพื่อสร้างกำแพงแห่งการมีชีวิตอยู่รอดไม่มีอะไรเกิดขึ้นที่เป็นไปได้เลยนอกเหนือจากองค์กรผู้หญิงชาติพันธุ์ถึงเวลานี้บางกลุ่มขององค์กร

Thai ARM final edit 2008.pmd 8 16/12/2008, 10:34

ผู้หญิงชาติพันธุ์ได้มีทักษะพื้นฐานในการให้บริการให้คำปรึกษาในองค์กรและบางองค์กรสามารถจัดให้มีที่อยู่ที่ปลอดภัยสำหรับเหยื่อได้ความร่วมมือเต็มเปี่ยมของผู้หญิงเป็นแรงผลักให้มีการเรียกร้องความยุติธรรมผ่านระบบกฎหมายไทยผู้หญิงทุกคนอาจจะผ่านความยากลำบากอุปสรรคต่างๆ จากสังคมที่กว้างขึ้นและจากชุมชน ที่พวกเธออยู่

อุปสรรคและความยากลำบากหลายอย่างที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง เปลี่ยนแปลงได้ด้วยการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับประเทศและระหว่างประเทศซึ่งปัจจุบันที่เห็นชัดเจนคือการส่งเหยื่อของความรุนแรงกลับไปประเทศต้นทางที่เธอมาเพราะปัญหาความรุนแรง ซึ่งไม่มีการหยิบยื่นการให้สิทธิการลี้ภัยในประเทศที่อยู่หรือประเทศที่สามอุปสรรคอื่นๆที่ต้องการการแก้ไขในระยะยาวคือการทำงานกับผู้ชายในการเปลี่ยนวัฒนธรรมความรุนแรงและการแก้ไขความไม่สมดุลย์ระหว่างบทบาทหญิงชาย แต่อุปสรรคบางอย่างเราสามารถก้าวข้ามหรือชนะได้โดยการประเมินค่าด้วยข้อมูลด้วยการสนับสนุนจากชุมชนและการเข้าใจ และด้วยการประสานงานระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะให้การสนับสนุนเหยื่อจาก ความรุนแรง

ไม่มีกรณีศึกษาอยู่ในหนังสือ ARM เกิดขึ้นความก้าวหน้าที่ผ่านการไตร่ตรองอย่างรอบคอบเพราะหลักการหนึ่งของ ARM คือการเก็บรักษาความลับ และเราใช้หลักการนี้ในเอกสารที่เราจัดทำ แทนที่ ผู้หญิงซึ่งมีประสบการณ์การถูกละเมิดสิทธิกลุ่มองค์กรผู้หญิงซึ่งให้การสนับสนุนเหยื่อและผู้เป็นผู้ที่จัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อลดความรุนแรงในชุมชนของพวกเธอได้ใช้ประสบการณ์ของพวกเธอเพื่อให้ร่างกระบวนการเรียงลำดับขั้นเพื่อผู้หญิงคนอื่นได้ใช้ประโยชน์มูลนิธิเพื่อนหญิงและองค์กรพัฒนาเอกชนอื่นในท้องที่ที่ได้ใช้ความชำนาญเป็นเวลากว่าหลายปีที่ผ่านมาให้การสนับสนุนเหยื่อจากความรุนแรงที่เป็นผู้หญิงไทยตลอดเวลาในการจัดทำ กลุ่มองค์กรระหว่างประเทศองค์กรของสหประชาชาติคณะกรรมการค่ายผู้ลี้ภัย และกลุ่มอื่นๆได้ให้คำปรึกษาและแสดงความคิดเห็นรวมข้อทั้งแนะนำแก่เรา

เป็นเวลากว่า 1 ปีกับ6 เดือนที่ผ่านมาในกลุ่มผู้หญิง Women Exchange ได้ใช้เวลาและความพยายามทั้งหมดในการเขียน ตรวจทานและเรียบเรียง ARM เวอร์ชันแล้วเวอร์ชันเล่าในแต่ละบทผู้หญิงรวมกลุ่มรวมกันอีกครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนประเด็นใหม่ๆที่ถูกถามขึ้นในการพูดคุยแต่ละครั้งการพูดคุยได้กระจายไปถึงผู้หญิงคนใหม่และเกิดการสร้างความตระหนัก ผู้หญิงส่วนใหญ่ใน 600 คนที่ร่วมกันจัดทำ ARM นี้เป็นผู้หญิงที่อาศัยนอกค่ายผู้ลี้ภัยในบางส่วนของARM ของผู้หญิงผู้ลี้ภัยได้เปิดเผยชัดเจนถึงการต้องการการสนับสนุนกับกลุ่มองค์กรผู้หญิง ในค่ายผู้ลี้ภัยเพื่อจะพัฒนาลำดับขั้นของ ARM ที่เหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะที่พวกเธอเผชิญอยู่ ความยากลำบากประเด็นหลักที่เห็นได้ชัดเจนของผู้หญิงที่อาศัยอยู่ในค่ายผู้ลี้ภัยคือความห่างทางกายภาพกับการจัดการ ในส่วนของไทยการเดินทางเพื่อที่จะไปโรงพยาบาลหรือการแจ้งความที่สถานีตำรวจอาจจะต้องใช้เวลานานหลายชั่วโมงหรือหลายวันเพื่อเจรจาที่จะได้เอกสารการเดินทางออกนอกค่ายผู้ลี้ภัยและหนึ่งในประเด็นที่ได้รับการถกเถียงคือการใช้กฎหมายจารีตประเพณีซึ่งการสร้างความตระหนักและความเข้าใจสถานการณ์ความรุนแรงเกิดขึ้นน้อยมากในค่ายผู้ลี้ภัยซึ่งชัดเจนว่ากระบวนการพัฒนา ARM ในค่ายผู้ลี้ภัยนั้นเป็นกระบวนการอยู่ในขั้นที่เพิ่งเริ่มต้นเป็นกระบวนการ ที่ต้องอาศัยการสนับสนุน ที่เป็นจริงในการทำงานระยะยาว

ในขณะนี้ ARM เป็นความก้าวหน้าจากการทำงานทั้งจากแรงงานอพยพและผู้ลี้ภัยหญิง ARM จะเป็น กระบวนการที่ไม่เคยสิ้นสุด เป็นกระบวนการที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการตอบรับในการให้การบริการที่ดีกว่าจะมีขึ้นและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแต่อาจจะเป็นเพราะว่าการปรับปรุงแก้ไขนั้นเป็นการทำให้เกิดในสิ่งที่เราไม่คาดคิดและการต่อต้านความรุนแรงต่อผู้หญิงไม่ใช่เป็นสิ่งที่เกิดจากโอกาสความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นอาการของการใช้อำนาจระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงและเมื่อไรก็ตามที่ความสัมพันธ์เชิงอำนาจเปลี่ยนมักจะมีบุคคลหรือกลุ่มคนที่พอใจที่จะให้สถานะนั้นคงอยู่และจะพยายามทำทุกวิถีทางที่จะหยุดยั้งความก้าวหน้าในความเปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้น

ARM ยังคงต้องการการสนับสนุนจากทั้งทางการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านบวกและลบดังเช่นคำกล่าวหนึ่งที่บอกไว้ว่างานของ ผู้หญิงไม่เคยเสร็จสิ้น แต่เราเริ่มตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 ด้วยความหวังอันแรงกล้าว่าผู้ชายจะรับผิดชอบสำหรับผู้ชายด้วยกันเอง ที่เป็นผู้กระทำความรุนแรงและจะทำงานด้วยกันต่อไปเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ยังคงเกิดขึ้นในสังคมของเรา

Thai ARM final edit 2008.pmd 9 16/12/2008, 10:34

บทนำ . 2

คู่มือ ARM ฉบับปรับปรุง

นับเป็นเวลา 4 ปีแล้วตั้งแต่คู่มือ ARM ฉบับแรกได้ตีพิมพ์ขึ้น สำหรับคู่มือ ARM ฉบับใหม่นี้จะประกอบไปด้วยการแก้ไขความผิดพลาดของการแปลภาษา,เพิ่มเติมเทคนิควิธีให้คำปรึกษา,และปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราของประเทศไทย โดยคู่มือ ARM นี้ ในครั้งแรกได้พัฒนาขึ้นมาจากประเด็น และข้อมูลที่ได้จากแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิงที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดน ไทย-พม่า ในระหว่างที่พวกเธอมาเข้าร่วมพูดคุยในเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้หญิง (Women Exchange) ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกเดือน

กลุ่มต่างๆที่เข้าร่วมเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้หญิง (Women Exchange) เหล่านี้ ใช้คู่มือ ARM ในฐานะ ที่เป็นทั้งหนังสืออ้างอิง,คู่มือในการฝึกอบรมและเครื่องมือในการสร้างการสนับสนุนเชิงนโยบายเพื่อเรียกร้องให้เกิดระเบียบข้อตกลงที่เหมาะสมในศูนย์พักพิงชั่วคราว (Refugee Camps) และการบริการที่ดีขึ้นรวมทั้งความสามารถในการเข้าถึงพื้นที่ภายนอกศูนย์พักพิงชั่วคราวได้มากขึ้น

การใช้คู่มือ ARM ในการฝึกอบรมอย่างเป็นขั้นตอนนั้นยังเป็นการยินยอมให้แรงงานหญิงข้ามชาติ และผู้ลี้ภัยหญิงจำนวนมากได้ช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของความรุนแรงได้มากขึ้น ซึ่งแต่ละกลุ่มที่เข้าร่วมในเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้หญิง (Women Exchange) ต่างก็ได้จัดการอบรมโดยใช้คู่มือ ARM เป็นเวลา 5 วันขึ้นในพื้นที่ของพวกเธอ รวมทั้งยังไปศึกษาดูงานศูนย์บริการให้คำปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาทางโทรศัพท์ (the One Stop Crisis centre) ใน โรงพยาบาล,สถานีตำรวจ,และศาลยุติธรรมในกรณีที่เป็นไปได้ ซึ่งการไปศึกษาดูงานศูนย์บริการเหล่านี้มีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิง ในการได้รับประสบการณ์เกี่ยวการติดต่อกับเจ้าหน้าที่รัฐในท้องถิ่น ซึ่งพวกเราอยากจะใช้โอกาสนี้กล่าวคำขอบคุณเจ้าหน้าที่ และข้าราชการทุกท่านที่ให้การต้อนรับและสนับสนุน โดยตลอดในระหว่างการศึกษาดูงานของพวกเรา

การอบรมแต่ละครั้งยังเป็นการจัดหาข้อมูลเพิ่มเติมในการพัฒนาคู่มือ ARM ดังนั้นในฉบับใหม่นี้จึงเป็นการรวมเอาการเปลี่ยนแปลงภาษาและความคิดของผู้หญิงที่เข้าร่วมการฝึกอบรมไว้ด้วย นั่นคือการเพิ่มเติมบทที่ว่าด้วยความรู้ความสามารถในการให้คำปรึกษาซึ่งตั้งแต่คู่มือ ARM ฉบับแรกตีพิมพ์นั้นกฎหมายของไทยเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราได้มีการปรับเปลี่ยน โดยก่อนหน้านี้กฎหมายเรื่องการข่มขืนกระทำชำเราไม่ได้รวมเอาการข่มขืนกระทำชำเราผู้ชายหรือการข่มขืนกระทำชำเราภรรยาโดยสามีไว้ แต่ในปี พ.ศ.2549 กฎหมายนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยได้รวมเอาการข่มขืนกระทำชำเราโดยคู่สมรส และการข่มขืนกระทำชำเราผู้ชายไว้ด้วยซึ่งคู่มือฉบับใหม่นี้ได้สรุปใจความสำคัญของการปรับปรุงแก้ไขนี้ไว้ด้วยเช่นกัน

Thai ARM final edit 2008.pmd 10 16/12/2008, 10:34

การจัดอบรมร่วมกับแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิงนี้ส่วนใหญ่จัดขึ้นในบริเวณเมืองชายแดนของประเทศไทย-พม่า ขณะเดียวกันการอบรมที่จัดขึ้นในศูนย์พักพิงชั่วคราวนั้น ก็ทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนว่าผู้หญิงในศูนย์พักพิงชั่วคราวต้องเผชิญกับประเด็นที่มีลักษณะเฉพาะในการตอบสนองกับหลายๆ ประเด็น

กรณีการข่มขืนกระทำชำเราและประเด็นเหล่านี้มีความแตกต่างกันไปในแต่ละศูนย์ ซึ่งศูนย์พักพิงชั่วคราวจำนวนมากอยู่ในพื้นที่ห่างไกลที่ไม่มีถนนราดยางมะตอย ผู้ลี้ภัยจะต้องขออนุญาตทุกครั้งหากจะออกนอกพื้นที่ศูนย์พักพิงชั่วคราว ซึ่งอาจใช้เวลาหลายวันและการเดินทางก็มีไม่พร้อม สำหรับในศูนย์พักพิงชั่วคราวบางแห่งศูนย์การแพทย์สามารถดำเนินการตรวจร่างกาย และเขียนรายงานที่เป็นที่ยอมรับของเจ้าหน้าที่รัฐท้องถิ่นได้ แต่ในพื้นที่อื่นๆ พวกเขาไม่สามารถดำเนินการได้โดยที่ศูนย์การแพทย์ในศูนย์พักพิงชั่วคราวส่วนใหญ่ไม่สามารถดำเนินการทดสอบทางนิติเวชได้ อีกทั้งธรรมชาติที่ปิดล้อมของศูนย์พักพิงชั่วคราวยังคงเป็นทางเลือกที่จำกัดของผู้หญิงในกรณีความรุนแรงทางเพศ การจัดตั้งบ้านพักฉุกเฉินในชุมชนปิดยิ่งเป็นสิ่งที่ทำได้ยากมากและผู้หญิงก็ไม่มีทางเลือกในการย้ายไปอยู่ที่อื่น เพราะประเด็นเหล่านี้มีความสลับซับซ้อน และเฉพาะเจาะจงในแต่ละศูนย์พักพิงชั่วคราว ดังนั้นจึงมีข้อตกลงว่าคู่มือ ARM ฉบับนี้ ควรมุ่งให้ความสนใจแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิงในสถานการณ์ที่ไม่ได้อยู่บนฐานของศูนย์พักพิงชั่วคราวซึ่งมันเป็นเรื่องที่ยากมากในการตัดสินใจ เพราะว่ามีผู้ลี้ภัยหญิงจากศูนย์พักพิงชั่วคราวสองแห่งที่ได้รับแรงกระตุ้นจากคู่มือ ARM ในฉบับแรก และเพราะการมีส่วนร่วมอย่างดีเยี่ยมและผลที่ได้รับจากผู้ลี้ภัยหญิงซึ่งหลายคนนั้นกลายเป็นผู้อบรมและผู้นำในการสร้างการสนับสนุนสิทธิของผู้หญิงในกรณีของความรุนแรงต่อผู้หญิง อย่างไรก็ตามการตัดสินใจนั้นไม่ได้มาจากการเพิกเฉยละเลยแต่มาจากความปรารถนาในการให้ความคุ้มครอง โดยสร้างแนวทางสำหรับการตอบสนองที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สุดในสถานการณ์เฉพาะต่างๆ ของผู้หญิง คู่มือ ARM ยังได้กระตุ้นตัวแทนองค์กรระหว่างประเทศที่ทำงานในบริเวณพื้นที่ชายแดนในการพัฒนาแนวทาง หรือระเบียบข้อตกลงสำหรับสถานการณ์ต่างๆ บนฐานของศูนย์พักพิงชั่วคราวขึ้นด้วย ซึ่งความคาดหวังของพวกเรานั้นมีเพียงแค่การที่คู่มือ ARM ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมนั้นสร้างความมั่นคงและสะท้อนด้วยผลที่ได้รับจากแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิง ซึ่งผู้หญิงที่อยู่บนฐานของศูนย์พักพิงชั่วคราวก็จะสามารถนำเข้าสู่กระบวนการของการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม และพัฒนาแนวทางหรือระเบียบข้อตกลงสำหรับแต่ละศูนย์พักพิงชั่วคราว

คู่มือ ARM นี้ได้ถูกตีพิมพ์เป็นจำนวนกว่า 10,000 ฉบับในภาษาอังกฤษ,ไทย,พม่า,กะเหรี่ยง และไทใหญ่ อีกทั้งได้แจกจ่ายให้แก่แรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิง, องค์กรที่ทำงานด้านผู้หญิง, องค์กรพัฒนาเอกชนไทย, องค์กรพัฒนาเอกชนระหว่างประเทศ,โรงพยาบาล,สถานีตำรวจ,นักสังคมสงเคราะห์และเจ้าหน้าที่ขององค์กรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ หลายๆ ฉบับยังถูกนำไปแจกจ่ายให้แก่ผู้ลี้ภัยในแอฟริกา,ผู้หญิงชาวรวันดา,ผู้ลี้ภัยหญิงที่อาศัยอยู่ในประเทศอังกฤษและออสเตรเลีย และคู่มือ ARM นี้ยังได้รับการยอมรับในสิ่งพิมพ์ระหว่างประเทศ เช่นใน The Forced Migration Review ฉบับที่ FMR 19, Jan 2004

Thai ARM final edit 2008.pmd 11 16/12/2008, 10:34

แต่น่าเสียดายที่เราไม่สามารถรายงานการลดลงของความรุนแรงต่อแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิงได้ อย่างไรก็ตามผู้หญิงก็ได้แสดงออกถึงความมั่นใจ และความรู้ความสามารถอย่างยิ่งใหญ่ในการจัดหาความช่วยเหลือสำหรับผู้หญิงที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศได้พวกเราสามารถพูดได้อย่างมั่นใจว่าผู้ที่ตกเป็นผู้เสียหายของความรุนแรงทางเพศจำนวนมากสามารถอยู่อย่างเชื่อมั่น ได้รับความเข้าใจมีพื้นที่ในการพักฟื้นและมีสิทธิ มีเสียงหลังจากที่ได้ฟื้นฟูสู่สภาวะปกติ แรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิงยังมีความมั่นใจเพิ่มมากขึ้นในการเข้าถึงการดูแลด้านสุขภาพและการเรียกร้องเพื่อการบริการที่เหมาะสมของโรงพยาบาล อย่างไรก็ตามยังคงมีความท้าทายหลักสำหรับแรงงานหญิงข้ามชาติและผู้ลี้ภัยหญิงในการได้รับความยุติธรรมโดยระบบกฎหมาย กล่าวคือ

เมื่อผู้หญิงได้ไปแจ้งความกรณีต่างๆ เกิดขึ้นที่สถานีตำรวจแต่หลายครั้งที่ตำรวจปฏิเสธการลงบันทึกแจ้งความหรือการติดตามดำเนินคดี ขณะที่ฉันกำลังเขียนอยู่ในวันนี้ เด็กผู้หญิงชาวพม่า อายุ 14 ปี ก็กำลังต่อสู้เพื่อให้ได้รับการลงบันทึกแจ้งความ เรื่องที่มีกลุ่มคนร้ายได้ข่มขืนกระทำชำเราเธอ ตำรวจกลับปฏิเสธ แล้วยังบอกว่าเธอชอบที่จะมีเพศสัมพันธ์กับคนหลายคน ถึงแม้จะมีกรณีที่ได้ลงบันทึกแจ้งความแต่มีเพียง จำนวนน้อยที่มีการสืบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในขณะที่หญิงชาวต่างชาติ ซึ่งได้รับการให้ความ สำคัญและบริการเป็นอย่างดีอีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่ายในเรื่องพลังงานและทรัพยากรซึ่งมีความแตกต่างกับแรงงานข้ามชาติอย่างสิ้นเชิง ดังนั้นหลักการสำคัญของเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้หญิง (Women Exchange) คือ ผู้หญิงทุกคนมีความ เท่าเทียมกัน และพวกเราควรที่จะปฏิบัติต่อกันและกันอย่างเท่าเทียม รวมทั้งพวกเราทั้งหมดควรได้รับการปฏิบัติอย่าง เท่าเทียม ซึ่งเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนระหว่างผู้หญิง (Women Exchange) จึงยังคงมีงานต้องทำ อีกมากมายเพื่อให้ประสบผลสำเร็จในสิทธิของพวกเราและพวกเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือ ARM ฉบับปรับปรุง แก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้จะส่งออกไปอีกครั้ง ถึงยังผู้หญิงรุ่นใหม่,นักสังคมสงเคราะห์รุ่นใหม่ และตำรวจรุ่นใหม่ต่อไป

Jackie Pollock

Thai ARM final edit 2008.pmd 12 16/12/2008, 10:34

กรณีความรุนแรงต่อแรงงานข้ามชาติหญิง จะใช้กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุนผู้เสียหายได้อย่างไร

ARM เป็นลำดับขั้นตอน กระบวนการที่สร้างสรรค์ขึ้นมาโดยมีความมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้เกิดกระบวนการที่ผู้เสียหายจากความรุนแรงต่อผู้หญิงกลายเป็นผู้ที่รอดชีวิตจากความรุนแรงดังกล่าว

ARM เป็นกระบวนการที่นำพาทั้งผู้เสียหาย และกลุ่มที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหายผ่านกระบวนการการให้คำปรึกษา การสนับสนุน การให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ ความช่วยเหลือด้านกฎหมาย และการสนับสนุนจากชุมชนที่ผู้หญิงอยู่

อย่างไรก็ตามเป็นลำดับขั้น 10 ขั้นตอน ซึ่งอาจจะไม่ใช่ผู้เสียหายของความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกคนที่จะมีความประสงค์จะใช้กลไกทั้ง 10 ขั้นตอนนี้ กระบวน 10 ลำดับขั้นตอนนี้จะเป็นข้อมูลที่ผู้เสียหายของความรุนแรงต่อผู้หญิงควรจะรู้ในการดำเนินการทุกขั้นตอนผู้เสียหายหรือผู้เสียหายควรจะได้รับการแจ้งข้อมูลและเธอเองจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไป กลุ่มหรือบุคคลที่ให้การสนับสนุนเธอต้องเคารพในการตัดสินใจของเธอและรับฟังเธอในทุกลำดับขั้น เพราะหัวใจที่สำคัญในการใช้กลไกอัตโนมัตินี้ คือ ผู้เสียหายนั่นเอง

ในลำดับขั้นแรกของ ARM “ ARM at glance “ เป็นการให้ภาพกว้างของ ARM พร้อมกับระยะเวลาที่กำหนดพร้อมทั้งลำดับขั้นที่แตกต่างบุคคลหลักในแต่ละลำดับขั้น และระยะเวลา

สิ่งที่เป็นสาระสำคัญใน ARM คือ รายละเอียดของบทบาทของแต่ละกลุ่ม บุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในแต่ละลำดับขั้นข้างล่างมีรายการของปัญหาที่เราอาจจะต้องเผชิญหน้า และเกิดขึ้นได้ในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนและนี่คือสิ่งที่แรงงานข้ามชาติหญิง หรือกลุ่มบุคคล และองค์กรที่เกี่ยวข้องได้เคยเผชิญหน้ามาแล้วในกระบวนการการให้ความช่วยเหลือที่ผ่านมาการตอบรับที่อาจจะเป็นไปได้ และข้อแนะนำที่มีขึ้นนี้เพื่อให้เราสามารถชนะปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ข้อเสนอการปฏิบัติการการตอบรับที่มีใน ARM นี้ บางอย่างจะมีผลในระยะยาว ซึ่งอาจจะไม่มีผลกับผู้เสียหายจากความรุนแรงที่กำลังเกิดขึ้น แต่อาจจะช่วยในการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงได้ในอนาคต

ใน ARM นี้มีภาคผนวกสองภาคผนวก ภาคผนวกที่หนึ่งเป็นรายชื่อและรายละเอียดของศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต (OSCC) ที่มีอยู่ในประเทศไทย ส่วนภาคผนวกที่สองเป็นข้อมูลเกี่ยวกับยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน เมื่อไรก็ตามที่คุณได้มีโอกาสใช้ ARM เราขอสนับสนุนให้คุณได้ปรับเปลี่ยนเพิ่มเติมแต่ละลำดับขั้นตอนเพื่อปรับ-เปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์แวดล้อมที่คุณอยู่

เราอยากจะบอกกับสิ่งที่เคยบอกกับคุณแล้วว่า การสร้างสรรค์ ARM เป็นการดำเนินการที่อาศัยการพัฒนาเพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในทุกขั้นตอน และเรายินดีอย่างยิ่งสำหรับข้อคิดเห็นและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ที่จะทำให้ ARM มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง และเราขอย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ARM เป็นแค่ส่วนเล็กๆ ของการตอบรับการสนับสนุนผู้เสียหายจากความรุนแรง และยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง เป็นการยอมรับว่ามีความรุนแรงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และหวังว่าจะเป็นการสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดการสร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นการให้พลังสนับสนุน และทำให้ผู้เสียหายของความรุนแรง สามารถรอดชีวิตและแข็งแกร่งอยู่ในสังคมได้ ARM ไม่ได้เป็นแนวทางแก้ปัญหาที่สาเหตุของความรุนแรงและควรจะเป็นส่วนหนึ่งในการรวบรวมกับแผนงานอื่นๆ เพื่อที่จะใช้ในการหาสาเหตุที่แท้จริงของความรุนแรงต่อผู้หญิงทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

Thai ARM final edit 2008.pmd 13 16/12/2008, 10:34

หลักการของ ARM คือ

- ผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกคน ควรจะพัฒนาจรรยาบรรณของตนที่เกี่ยวข้องการรักษาความลับของผู้เสียหายและการสนับสนุนการทำงาน
- องค์กรผู้หญิงชาติพันธุ์ต่างๆ เป็นองค์กรแนวหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการออกแบบและพยายามใช้กลไกต่างๆ ในแต่ละแผนงานเกี่ยวกับกรณีบทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศที่เกิดขึ้น
- กลุ่ม,บุคคลหรือเครือข่ายองค์กรที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหายสำหรับผลประโยชน์ของผู้เสียหายจากความรุนแรง
- ผู้เสียหายเป็นหัวใจที่สำคัญของ ARM และจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อไปการตัดสินใจของเธอต้องได้รับการเคารพและติดตาม
- บทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศไม่ได้เป็นประเด็นที่แยกโดดเดี่ยวจากประเด็นที่ใหญ่กว่า เช่น บทบาทหญิงชาย เชื้อชาติและชนชั้นในสังคม
- การปฏิบัติการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เป็นการให้พลังสนับสนุนและทำให้ผู้เสียหายของความรุนแรงสามารถรอดชีวิต และแข็งแกร่งอยู่ในสังคมได้ เป็นเข็มทิศที่จะนำเราไปสู่การยุติความรุนแรงได้

Thai ARM final edit 2008.pmd 14 16/12/2008, 10:34

กลไกอัตโนมัติในการสนับสนุน
ผู้เสียหายกรณีความรุนแรงต่อแรงงานข้ามชาติหญิงแสดงเป็นลำดับขั้น

เลขที่	ลำดับขั้น	บุคคลที่เกี่ยวข้อง	กรอบของเวลา
1.	**ผู้เสียหายคุยกับผู้เกี่ยวข้องคนที่หนึ่ง**	• ผู้เสียหาย • ผู้เกี่ยวข้องคนที่หนึ่ง	ขึ้นอยู่กับผู้เสียหาย สามารถใช้ได้ภายในอายุความ 3 เดือน นับจากที่เกิดเหตุแต่ขึ้นการดำเนินคดีมากกว่า 3 เดือนขึ้นอยู่กับรายละเอียดของคดี
2.	**ผู้ที่ได้รับการติดต่อคนที่หนึ่งพาผู้เสียหายไปหาองค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชน**	• ผู้เสียหาย • ผู้ได้รับการติดต่อคนที่หนึ่ง • ผู้ให้คำปรึกษาประจำองค์กรผู้หญิงหรือ • องค์กรพัฒนาเอกชน	หากเป็นไปได้ ให้ไปเร็วที่สุดหลังจากที่เจอกับผู้ที่ผู้เสียหายติดต่อคนที่หนึ่งแล้ว
3.	**ผู้ที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหายพาผู้เสียหายไปศูนย์สุขภาพหรือโรงพยาบาล**	• ผู้เสียหาย • ผู้ให้คำปรึกษา • เจ้าหน้าที่สุขภาพ • ล่าม • คนขับรถ	• หากเป็นไปได้ ภายใน 2-3 ชั่วโมงหลังจากที่เกิดเหตุขึ้น หากเป็นไปไม่ได้ • ผู้เสียหายต้องกินยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน ภายในเวลา 72 ชั่วโมงหลังจากที่ถูกข่มขืน • โรงพยาบาลสามารถออกใบรับรอบแพทย์ที่มีรายละเอียดครบถ้วนก็ต่อเมื่อผู้เสียหายยังไม่อาบน้ำ,ยังไม่เปลี่ยนเสื้อผ้า,ยังไม่ทำความสะอาดอวัยวะเพศ • แพทย์สามารถโทรแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาที่โรงพยาบาลเหยื่อสามารถที่จะตัดสินใจว่าจะแจ้งตำรวจโดยทันทีหรืออยากใช้ เวลาในการตัดสินใจ
4.	**ผู้ที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหายหรือกลุ่มที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหาย**	• ผู้เสียหาย • ผู้ให้คำปรึกษา • บุคคลที่ผู้เสียหายเลือกที่จะให้เป็นผู้สนับสนุน	การให้การสนับสนุนต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่องโดยตลอดผ่านลำดับขั้นตอนการดำเนินการทั้ง 10 ขั้นตอน

Thai ARM final edit 2008.pmd 15 16/12/2008, 10:34

5.	**ผู้เสียหายและบุคคลที่สนับสนุนรายงานถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่องค์กรที่จะให้การสนับสนุนในขั้นต่อไปและมีความเห็นอกเห็นใจ**	• ผู้เสียหาย • ผู้ให้คำปรึกษา • เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชนที่รับผิดชอบกรณีที่เกิดขึ้น • ทนายความ • คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	การติดต่อองค์กรที่จะให้การสนับสนุนหรือเห็นอกเห็นใจควรเป็นไปโดยทันทีทันใดหลังจากที่ได้รับการร้องขอจากผู้เสียหายและองค์กร ผู้หญิง/องค์กรพัฒนาเอกชน
6.	**ผู้ให้การสนับสนุนและผู้เสียหายไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ**	• ผู้เสียหาย • เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน • ล่าม • เจ้าหน้า ที่ตำรวจหญิง • นักสังคมสงเคราะห์ • พยาน	สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ดำเนินการสอบสวนคดีและทำการจับกุมผู้กระทำผิด จะดีที่สุดหากได้มีการแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทันทีหลังจากที่เหตุการณ์เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามผู้เสียหายสามารถแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเวลาไหนก็ได้ภายใน เวลา 3 เดือน หากเป็นกรณี ที่ผู้เสียหายอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือเป็นการที่รุมโทรมหญิงการข่มขืนที่ผู้กระทำผิดใช้อาวุธผู้เสียหายสามารถแจ้งความดำเนินคดีได้ภายในระยะเวลา 10 ปี
7	**ติดตามผลกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ**	• เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชนที่ดูแลกรณี • พยาน • ล่าม • เจ้าหน้าที่ตำรวจ • พนักงานอัยการ	เจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและทำสำนวนเสนอให้พนักงานอัยการสั่งฟ้องภายในเวลา 1 เดือน
8	**ช่วงที่รอจะขึ้นศาล**	• ผู้เสียหาย • เจ้าหน้าที่จากองค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชนที่ดูแลกรณี • ผู้ให้การสนับสนุนผู้เสียหายจากชุมชน • ทนายความ	ระยะเวลาขึ้นอยู่กับความรวดเร็วของการดำเนินการของเจ้าหน้า ที่ตำรวจที่จะส่งสำนวนการสอบสวนให้อัยการสั่งฟ้องอาจจะใช้เวลา 3 เดือน ถึง 2 ปีในการพิจารณาของศาล (หากจำเลยได้รับการประกันตัวต้องส่งสำนวนภายใน 6 เดือน หาก จำเลยไม่ได้ รับการประกันตัว ต้องส่งสำนวนการฟ้องภายใน 84 วัน)
9	**ขณะที่ขึ้นศาล**	• ผู้เสียหาย • เจ้าหน้าที่ที่ดูแลกรณีจากองค์กรพัฒนาเอกชน • ทนายความ • ล่าม	ผู้เสียหายอาจจะต้องไปให้การในชั้นศาลหลายครั้งในระยะเวลา 1-2 ปี

Thai ARM final edit 2008.pmd 16 16/12/2008, 10:34

10	**หลังจากที่ศาลมีคำพิพากษา**	• ผู้เสียหาย • เจ้าหน้าที่ที่ดูแลกรณีจากองค์กรผู้หญิงและองค์กรพัฒนาเอกชน • เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง • สื่อมวลชน	นับตั้งแต่การดำเนินการในขั้นแรกจนถึงที่ผู้พิพากษาจะตัดสิน ใช้เวลาประมาณ 1-2 ปี ผู้เสียหายอาจจะไม่ต้องการการสนับสนุนทางด้านอารมณ์และสังคมอีกต่อไปแรงงานข้ามชาติหญิงที่ไม่มีเอกสารแสดงตนต้องถูกส่งกลับประเทศต้นทางโดยทันที หลังจากที่คดีเสร็จสิ้น

Thai ARM final edit 2008.pmd 17 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่หนึ่ง	แรงงานข้ามชาติ
1.	**ผู้เสียหายคุยกับบุคคลใกล้ชิดหรือผู้ได้รับการติดต่อจากผู้เสียหายคนที่หนึ่ง**	**บทบาทของผู้ได้รับการติดต่อคนที่หนึ่ง** ผู้เสียหายอาจจะบอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกกับเพื่อนที่สนิท,พยานที่เห็นเหตุการณ์ ,ญาติหรือใครก็ตามที่มีความใกล้ชิดกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นบุคคลผู้นั้นควรที่จะพยายามกระทำดังต่อไปนี้คือ 1. รับฟังผู้เสียหาย 2. แสดงความเห็นใจต่อผู้เสียหาย 3. ไม่กล่าวโทษ ตำหนิ ตัดสิน หรือวิจารณ์ 4. ตอบรับกับความต้องการของผู้เสียหาย 5. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรผู้หญิง 6. เสนอว่าจะไปเป็นเพื่อนผู้เสียหาย หากผู้เสียหายมีความประสงค์จะไปหาองค์กร ผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชน (ดูรายละเอียดได้ที่ภาคผนวกรายชื่อองค์กรและที่อยู่) 7. เก็บเรื่องดังกล่าวเป็นความลับไม่บอกกับคนอื่นนอกจากได้รับอนุญาตจากผู้เสียหาย บทบาทของผู้ติดต่อคนที่หนึ่งเป็นผู้สนับสนุนกับเหยื่อโดยทันทีกับความต้องการของผู้เสียหายซึ่งไม่ใช่การได้ข้อมูลหรือรายละเอียดของการข่มขืน ถ้าคุณเป็นคนแรกที่ผู้หญิงที่เผชิญกับการถูกข่มขืนพูดคุยด้วย ปฏิกิริยาของคุณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก ซึ่งบางครั้งมันเป็นเรื่องยากที่จะรู้ว่าจะพูดอะไร มันยากที่จะหาคำพูดที่ถูกต้องเพื่อแสดงถึงความห่วงใยและความเข้าอกเข้าใจ เหล่านี้จึงเป็นเพียงคำชี้แนะบางส่วน 1. บอกกับเธอว่า: • ฉันยินดีด้วยที่คุณเธอชีวิตรอดมาได้ • มันไม่ใช่ความผิดของเธอ • ฉันเสียใจด้วยที่เรื่องมันเกิดขึ้นกับเธอ **2. ข้อควรตระหนักในทางปฏิบัติโดยทันที** • คุณต้องการพบแพทย์ตอนนี้หรือไม่? คุณมีเลือดออกหรือไม่? (ถ้าพบว่าผู้หญิงมีบาดแผลตามร่างกาย, เธออาจจะมีเลือดออก/บาดเจ็บภายในและคุณควรจะพาเธอไปพบแพทย์โดยทันที) • คุณจะตรงไปที่ไหนเมื่อการข่มขืนเกิดขึ้น? คุณอยู่กับใครหรือไม่? มีใครรอคุณอยู่หรือไม่? (สำหรับคำถามเหล่านี้ คุณจะต้องตรวจสอบว่าหากคุณจำเป็นต้องตรวจสอบความปลอดภัยของคนอื่นๆ หรือถ้าเธอมีลูกๆ รออยู่ เมื่อนั้นคุณจำเป็นจะต้องตรวจสอบดูว่ามีใครอื่นที่อยู่กับเด็กหรือจัดการเกี่ยวกับเรื่องความปลอดภัยของเด็กๆ) • คุณต้องการให้ฉันโทรศัพท์ติดต่อใครหรือไม่?

		3. แนะนำองค์กรที่ทำงานด้านผู้หญิง • ฉันรู้จักผู้หญิงที่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไรกับสถานการณ์แบบนี้ พวกเขาเป็น (ไทใหญ่, กะเหรี่ยง) พวกเขาเคยช่วยเหลือผู้หญิงคนอื่นๆ คุณต้องการจะคุยกับพวกเขาหรือไม่? • คุณต้องการให้ฉันพาไปพบพวกเขาหรือไม่? **4. รับฟัง** • ถ้าเธอต้องการที่จะพูด/เล่า, คุณควรรับฟัง • ถ้าเธอไม่ต้องการจะพูด/เล่า, คุณควรให้เวลากับเธอ

ช่องว่างหรือปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น	**การตอบรับที่เป็นไปได้**
• ชุมชนอาจจะไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงหรือการข่มขืน • ผู้เสียหายอาจจะไม่อยากพูดคุยกับใครเลย (กลัว, อาย, เสียใจ ฯลฯ) • อาจจะไม่มีใครเชื่อคำพูดผู้เสียหาย • อาจจะเกิดปัญหาขึ้นได้ถ้าหากผู้ได้รับการติดต่อคนแรกไม่มีความเข้าใจ • เธอหรือเขาอาจจะไม่รู้จักองค์กรผู้หญิง • ผู้ติดต่อคนที่หนึ่งอาจจะไม่มีเวลา ทรัพยากร (เงิน,ทักษะ) หรือสถานภาพทางด้านกฎหมายที่จะช่วยเหยื่อ	• แจกโปสเตอร์ แผ่นพับหรือสื่อที่เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับความรุนแรงให้กับชุมชน ในกรณีจะสามารถดำเนินการอย่างไรในกรณีถูกข่มขืน เช่น ไม่ควรอาบน้ำ ไม่เปลี่ยนเสื้อผ้า • จัดกิจกรรมที่สร้างพลังและส่งเสริมศักยภาพของแรงงานข้ามชาติหญิงอย่างต่อเนื่อง • จัดกิจกรรมรณรงค์สร้างความตระหนักอย่างต่อเนื่องในชุมชน เช่น เพิ่มหัวข้อประเด็นความรุนแรงในการประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน • จัดกิจกรรมหยุดความรุนแรงกับกลุ่มผู้ชาย • จัดกิจกรรมรณรงค์และฝึกอบรมสร้างความตระหนักอย่างต่อเนื่องในชุมชนเกี่ยวกับประเด็นบทบาทหญิงชายและความรุนแรงทางเพศและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง • จัดอบรมเกี่ยวกับเทคนิคเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการการให้คำปรึกษากับผู้หญิง • เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับหมายเลขเบอร์โทรศัพท์ที่อยู่ที่ติดต่อได้ บทบาทขององค์กรการให้บริการด้านต่างๆ ขององค์กรผู้หญิงและ องค์กรพัฒนาเอกชนและชื่อของบุคคลที่รับผิดชอบโดยตรงในแต่ละพื้นที่และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง • ให้บริการโทรศัพท์สายด่วนฟรี

Thai ARM final edit 2008.pmd 19 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่สอง	สำหรับแรงงานข้ามชาติ
2.	**รายงานเรื่องดังกล่าวต่อองค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชน**	**บทบาทของผู้ติดต่อคนที่หนึ่ง** ในลำดับนี้ผู้ที่ได้รับการติดต่อคนที่หนึ่งสามารถ 1. ติดต่อพาผู้เสียหายไปหาองค์กรผู้หญิง 2. อยู่ด้วยหรือออกไปในขณะที่ผู้เสียหายคุยกับองค์กรผู้หญิงขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้เสียหาย 3. เก็บเป็นความลับอย่างเคร่งครัด **บทบาทขององค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชน** *องค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชนควรที่จะพยายามดำเนินการต่อไปนี้คือ* 1. จัดที่ที่เป็นส่วนตัวเพื่อรองรับผู้เสียหาย 2. รับฟังผู้เสียหาย 3. ให้การสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่ผู้เสียหาย 4. อธิบายถึงความสำคัญของการตรวจสุขภาพ และอธิบายถึงลำดับขั้นตอนของการตรวจสุขภาพ 5. ถามผู้เสียหายว่าเธอพร้อมที่จะไปที่โรงพยาบาลหรือไม่ (ควรจะไปที่โรงพยาบาลให้เร็วที่สุดถ้าเป็นไปได้โดยไม่เปลี่ยนเสื้อผ้าหรืออาบน้ำ) 6. หากองค์กรผู้หญิงต้องการการสนับสนุนจากองค์กรพัฒนาเอกชน : ติดต่อองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อขอความช่วยเหลือ 7. องค์กรพัฒนาเอกชนเลือกบุคคลที่จะประสานงานกับองค์กรผู้หญิง 8. บุคคลที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหายพาผู้เสียหายไปที่คลีนิค 9. บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดต้องเก็บเรื่องทุกอย่างเป็นความลับอย่างเคร่งครัด 10. จัดที่อยู่ที่ปลอดภัยให้กับผู้เสียหายโดยมีผู้สนับสนุนผู้เสียหายอยู่ด้วย **อะไรที่คุณสามารถพูดได้:** • คุณต้องการจะนั่งตรงนี้ไหม? ฉันนั่งอยู่กับคุณได้ไหม หรือคุณต้องการอยู่คนเดียวสักครู่ไหม? (ถ้าเธอต้องการอยู่คนเดียว,ควรมั่นใจว่าเธอนั่งอยู่ในบริเวณที่คุณสามารถมองเห็นเธออย่างชัดเจน, มั่นใจว่าเธอปลอดภัย) • อธิบายว่าคุณเป็นใคร และอธิบายเกี่ยวกับองค์กรของคุณอย่างคร่าวๆ • มีใครที่คุณต้องการให้ฉันติดต่อหรือไม่? **ขณะที่คุณกำลังพูดคุยอยู่ด้วยกัน บอกกับเธอว่า:** • มันไม่ใช่ความผิดของเธอ ไม่มีใครสมควรที่จะถูกข่มขืน • ฉันยินดีที่เธอรอดชีวิตมาได้ (ถ้าเธอแสดงความรู้สึกผิดที่เชื่อใจผู้ที่ข่มขืนกระทำชำเราหรือไม่ได้ต่อสู้ขัดขืน, บอกเธอว่า เธอทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว, เธอรอดมาได้ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด)

- ฉันเสียใจด้วยที่มันเกิดขึ้น
- ฉันอยากบอกให้คุณรู้ว่า เราสามารถพูดคุยกันเป็นการส่วนตัว ฉันจะไม่บอกเรื่องของเธอกับคนอื่นนอกเสียจากเธอจะต้องการให้ฉันพูด
- คุณรู้สึกเป็นอย่างไรบ้างตอนนี้? (ทำให้เธอรู้ว่าความรู้สึกของเธอนั้นเป็นปกติ)
- คุณต้องการจะเล่าให้ฉันฟังไหมว่าเกิดอะไรขึ้น?
- คุณต้องการไปโรงพยาบาลหรือไม่?
- ที่โรงพยาบาลพวกเขาจะรักษาบาดแผลของคุณพวกเขาสามารถตรวจร่างกายให้แก่คุณ
- โรงพยาบาลยังสามารถเขียนรายงานเกี่ยวกับอาการบาดเจ็บของคุณถ้าคุณต้องการเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายเพื่อเอาผิดผู้ข่มขืนกระทำชำเราคุณสามารถใช้รายงานนี้ได้
- คุณต้องการให้ฉันพาคุณไปโรงพยาบาลหรือไม่?
- คุณต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโรงพยาบาลหรือไม่?

ถ้าเธอไม่ต้องการไปโรงพยาบาล:

- เป็นไปได้หรือไม่ที่คุณจะตั้งท้อง? คุณใช้การคุมกำเนิดอะไรบ้างหรือไม่? (Depo-provera ยาฉีดยาคุมกำเนิด เป็นต้น)
- (ถ้าเธอไม่ได้ใช้การคุมกำเนิดอะไรเลย): ฉันมียาเม็ดคุมกำเนิดสำหรับกรณีฉุกเฉิน ยาเม็ดพวกนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้คุณตั้งท้องคุณต้องการจะกินยาเม็ดคุมกำเนิดสำหรับกรณีฉุกเฉินนี้ไหม?
- คุณต้องการจะทำอะไรในตอนนี้?
- คุณต้องการที่พักที่อื่นหรือไม่? ถ้าใช่ ควรจัดหาที่พักที่อื่นให้เธอ
- ถ้าไม่, คุณต้องการให้ฉันพาคุณกลับบ้านหรือไม่? คุณต้องการจะมาและพูดคุยกับฉันอีกครั้งไหม?
- คุณต้องการให้ฉันไปเยี่ยมคุณที่บ้านหรือไม่?
- ให้เบอร์โทรศัพท์ของคุณกับเธอ

ข้อควรจำ:

ผู้หญิงที่ต้องเผชิญการถูกข่มขืนหรือการทำร้ายทางเพศนั้นจะมีความรู้สึกที่แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงเวลาพวกเธออาจจะรู้สึก

- รู้สึกผิด
- ไร้อำนาจ
- โกรธ
- อับอาย
- ท้อแท้
- สับสน
- หวาดกลัว

Thai ARM final edit 2008.pmd 21 16/12/2008, 10:34

		• ความรู้สึกไม่อยู่กับเนื้อกับตัว (ใจลอย) • ขาดความมั่นใจในตัวเอง • บางทีผู้หญิงอาจจะไม่อยากกินอาหารหรือนอนไม่หลับ พวกเธออาจจะขาดสมาธิ ผู้หญิงทุกคนตอบสนองต่างกันไป และความรู้สึกจะเปลี่ยนแปลงไปในแต่ละวันโดยเฉพาะอย่างยิ่งมักจะมีช่องว่างที่กว้างมากระหว่างการข่มขืนกับปฏิกิริยาทางอารมณ์มันเป็นเรื่องยากที่จะเล่าเรื่องการถูกทำร้ายเหล่านี้กับเพื่อนหรือครอบครัวอย่างไรก็ตามมันก็เป็นเรื่องสำคัญมากที่ควรจะได้รับความเข้าใจและการสนับสนุน

Thai ARM final edit 2008.pmd 22 16/12/2008, 10:34

ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้	ข้อแนะนำการตอบรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น
• เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะเก็บเรื่องดัง กล่าวเป็นความลับในชุมชนที่มีลักษณะปิด • เป็นการยากที่จะมีพื้นที่ให้ผู้เสียหายอยู่อย่างปลอดภัย • องค์กรผู้หญิงอาจจะไม่มีสมาชิกที่ได้ผ่านการอบรมบทบาทตามขั้นตอนนี้ • ขาดแคลนทรัพยากรในองค์กร หมายถึงสมาชิกในองค์กรผู้หญิงที่ได้รับการอบรมในฐานะผู้ให้คำปรึกษาอาจจะมีงานอื่นๆ ที่ต้องทำและอาจจะไม่มีเวลาที่จะให้คำปรึกษากับผู้เสียหายอย่างเต็มที่ การให้คำปรึกษาไม่ได้ถูกมองว่าเป็นงานที่มีความสำคัญ • ในสถานการณ์ที่องค์กรผู้หญิงอยู่ในสภาวะวิกฤต เช่น (ถูกจับ, ต้องปิดสำนักงาน, ไม่ได้รับอนุญาตให้ ปฏิบัติ ภารกิจฯลฯ) แรงงานข้ามชาติหญิงจะขาดการให้ความช่วยเหลือ	• องค์กรรองรับที่จะมีการพูดคุยเรื่องนโยบายที่จะพัฒนาคู่มือแนะแนวสำหรับสมาชิกในประเด็นการเก็บความลับ • องค์กรผู้หญิงควรจะมีที่พักที่ปลอกภัยสำหรับผู้เสียหายถ้าไม่มีควรติดต่อองค์กรอื่นๆ • จัดอบรมการให้คำปรึกษาแก่ผู้เสียหายให้สมาชิกขององค์กรผู้หญิง • องค์กรผู้หญิงควรจะมีตำแหน่งผู้ให้คำปรึกษา ถ้ามีการอบรมการให้คำปรึกษาควรคัดเลือกคนที่เหมาะสมและคนที่ผ่านการอบรมแล้วควรทำตำแหน่งผู้ให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง • แจ้งให้องค์กรพัฒนาเอกชนทั้งในประเทศ ระหว่างประเทศและองค์กรสิทธิมนุษชนต่างๆ ทราบถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จัดทำบันทึกข้อมูลสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

Thai ARM final edit 2008.pmd 23 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่สาม	บทบาทขององค์กรผู้หญิง
3.	**ศูนย์สุขภาพ**	**องค์กรผู้หญิงควรมอบหมายให้คนใดคนหนึ่งกระทำการ ดังนี้** 1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาทางการแพทย์ต่างๆ แก่ผู้เสียหายก่อนที่จะไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาล 2. พาผู้เสียหายไปศูนย์สุขภาพ/โรงพยาบาล/ศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต (OSCC) หรือสถานีอนามัย 3. แปลภาษาให้ผู้เสียหายหากผู้เสียหายต้องการและคอยดูแลให้กำลังใจจนกว่าจะเสร็จ 4. ให้มีแพทย์หญิงมาดูแลผู้เสียหายและแจ้งให้แพทย์ทราบถึงการรักษาหรือการใช้ยาต่างๆ ก่อนหน้าที่จะมาพบแพทย์ 5. อธิบายกับแพทย์ว่าได้ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เสียหายไว้อย่างไรบ้าง เช่น การใช้ยาคุมฉุกเฉิน 6. พยายามให้แพทย์อธิบายเกี่ยวกับวิธีการและรายละเอียดที่แพทย์จะใช้ในการตรวจผู้เสียหาย 7. หลังจากที่มีการตรวจสุขภาพไปแล้วต้องให้แน่ใจว่าแพทย์ได้กรอกข้อมูลของผู้เสียหายในรายงานของแพทย์ 8. ไปนั่งฟังในขณะที่แพทย์ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการใช้ยาหากผู้เสียหายต้องการเพื่ออธิบายวิธีการใช้ยาให้ผู้เสียหายฟังในครั้งต่อไป 9. จัดการเกี่ยวกับการจ่ายเงิน 10. เก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ **บทบาทของโรงพยาบาล** 1. จัดพื้นที่เป็นส่วนตัวเพื่อใช้รองรับผู้เสียหายและสอบถามประวัติของผู้เสียหาย 2. อธิบายลำดับขั้นตอนการตรวจสุขภาพ 3. ตรวจสุขภาพผู้เสียหายและให้การรักษาโดยเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลหรือคลีนิคที่เป็นผู้หญิง – แพทย์ควรตรวจรักษาร่องรอยการบาดเจ็บทั้งภายนอกและภายใน – ให้ผู้เสียหายกินยาคุมกำเนิดฉุกเฉินในกรณีที่ผู้ข่มขืนได้ใช้อวัยวะเพศสอดใส่ไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหาย – เสนอการตรวจโรคที่เกิดจากการติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือนัดวันเพื่อจะมาตรวจอีกครั้งภายใน 2 อาทิตย์ – นัดกับผู้เสียหายเพื่อให้มีการรักษาและตรวจร่างกาย และสภาพจิตใจอย่างต่อเนื่อง (การให้คำปรึกษา, การตรวจการตั้งครรภ์, การให้คำปรึกษาเรื่องเอชไอวีเอดส์) *** การตรวจร่างกายต่างๆตามที่กล่าวมานี้สามารถตรวจเมื่อไหร่ก็ได้**

Thai ARM final edit 2008.pmd 24 16/12/2008, 10:34

4. การหาผลตรวจทางนิติเวชศาสตร์ รวมถึงการตรวจหลักฐานดังนี้
   - หลักฐานจากบริเวณช่องคลอด (อสุจิ , ขนอวัยวะเพศ)
   - หลักฐานจากบริเวณช่องปากโดยใช้สำลีซับ
   - เก็บหลักฐานจากเล็บมือ
   - ถ่ายรูป ลักษณะ เก็บไว้เป็นหลักฐาน
   - มีการบันทึกอาการบาดเจ็บทั้งหมดลงในแบบฟอร์มและเอกสารที่ต้องใช้สำหรับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในคดี
   - มีการบันทึกอาการทั้งหมดลงในแบบฟอร์มและเอกสารที่ต้องใช้สำหรับเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องในคดี

*** การตรวจทางนิติเวศ จะต้องกระทำให้เร็วที่สุด อย่างน้อยภายใน 72 ชั่วโมง**

บทบาทผู้เสียหาย

1. ให้ข้อมูลกับแพทย์ให้มากที่สุดเท่าที่จะให้ได้
2. ถามคำถามในเรื่องที่สงสัยและอยากรู้ได้ทุกคำถามกับแพทย์
3. บอกกับคนที่พาไปถึงสิ่งที่ต้องการ โดยไม่ต้องเกรงใจ

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้	ข้อเสนอแนวทางปฏิบัติการ
• ศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต(OSCC) อาจจะไม่ ได้จัดการให้บริการที่เป็นความลับ • ในพื้นที่นั้นๆ อาจจะไม่มีศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะ วิกฤตในโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด • ขาดการประสานงานระหว่างองค์กรผู้หญิงกับทีมแพทย์ (OSCC) • องค์กรผู้หญิงสามารถที่จะให้ความช่วยเหลือแรงงานอพยพที่จดทะเบียนได้แต่ยากที่จะให้ความช่วยเหลือแรงงานอพยพที่ไม่ได้จดทะเบียน	• องค์กรผู้หญิงและองค์กรพัฒนาเอกชนควรจะสร้างการติดต่อกับศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤตในพื้นที่ของตนเอง และจัดให้มีการแลกเปลี่ยนกันอย่างสม่ำเสมอ • ติดต่อมูลนิธิเพื่อผู้หญิงที่จะแลกเปลี่ยนกันในประเด็นความต้อง การในการใช้ศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤตในพื้นที่ของ ตนเองเพื่อให้เกิดศูนย์ OSCC • จัดการประชุมระหว่างองค์กรผู้หญิงกับทีมแพทย์ (OSCC) เพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงร่วมกันในกระบวนการ • ระบบการส่งต่อกรณีที่เกิดขึ้นจัดให้มีการประชุมระหว่างองค์กรผู้หญิงและองค์กรพัฒนาเอกชนเพื่อการตัดสินใจร่วมกันว่าบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคีเป็นอย่างไร

Thai ARM final edit 2008.pmd 25 16/12/2008, 10:34

กฎหมายบอกไว้ว่าอย่างไร

ในการเข้าถึงการบริการทางด้านสุขภาพของแรงงานข้ามชาติ

- ทุกคนมีสิทธิที่จะเข้าถึง การบริการทางด้านสุขภาพที่โรงพยาบาล
- แรงงานข้ามชาติที่จดทะเบียนสามารถเข้ารับการรักษาภายใต้ระบบประกันสุขภาพ
- แรงงานข้ามชาติที่ไม่ได้จดทะเบียนจะต้องจ่ายค่ารักษาในจำนวนเต็ม ในกรณีที่แรงงานไม่มีค่ารักษาพยาบาลสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือจากองค์กรที่ช่วยเหลือแรงงาน การให้ความช่วยเหลือจากองค์กรต่างๆ อาจจะช่วยเรื่องค่ารักษาพยาบาล หรือพูดคุยกับนักสังคมสงเคราะห์ประจำโรงพยาบาลนั้นให้เพื่อที่จะขอลดค่ารักษาพยาบาล

วิธีการปฏิบัติในกรณีถูกข่มขืน

- รายงานกับแพทย์ที่โรงพยาบาลกรณีที่ถูกข่มขืน
- ไม่ต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าอาบน้ำหรือปัสสาวะก่อนที่จะไปโรงพยาบาล
- แพทย์ต้องตรวจร่างกาย และเขียนใบรับรองแพทย์
- แพทย์อาจจะให้ทานยาคุมกำเนิดฉุกเฉินเพื่อป้องกันการตั้งครรภ์อัน ไม่พึงประสงค์ จากการถูกข่มขืน
- ในกรณีที่ไม่ได้กินยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน และต่อมาตั้งครรภ์จากการถูกข่มขืนนั้นคุณสามารถ ที่จะทำแท้งได้โดยถูกกฎหมาย
- แพทย์ควรที่จะถามคุณว่ามีความประสงค์จะแจ้งความหรือไม่ คุณสามารถเลือกที่จะแจ้งความโดยทันทีหรือรอและคิดให้แน่ใจก่อนแล้วค่อยแจ้งทีหลังได้
- ในกรณีถูกข่มขืนและผู้เสียหายอายุต่ำกว่า 18 ปี หรือผู้เสียหายอยู่ในภาวะที่ยังไม่พร้อมจะตัดสินใจเนื่องจากการบาดเจ็บหรือจากภาวะทางจิตใจ ไม่สามารถที่จะตัดสินใจเองได้ โรงพยาบาลมีสิทธิที่จะแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ในกรณีอื่นๆ

*** นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น ผู้เสียหายสามารถที่จะตัดสินใจเองได้ว่าจะแจ้งความดำเนินคดีหรือไม่**

Thai ARM final edit 2008.pmd 26 16/12/2008, 10:34

ศูนย์บริการช่วยเหลือเด็กและสตรีในภาวะวิกฤตจากความรุนแรง: ศูนย์พึ่งได้ (One Stop Crisis Center : OSCC)

เป็นศูนย์ที่จัดตั้งขึ้นในโรงพยาบาล ทำหน้าที่รับเด็กและสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง ทางศูนย์ฯจะตรวจสภาพร่างกายและจิตใจ เก็บข้อมูลทำการรักษาพยาบาลแล้วพิจารณาว่าจะให้ความคุ้มครองช่วยเหลือในด้านใดบ้างซึ่งจะต้องมีทีมสหวิชาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเช่นการ ช่วยเหลือด้านการดำเนินคดีการจัดหาที่พักชั่วคราว การช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจเป็นต้น ถือได้ว่าเป็นการให้ความช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกกระทำความรุนแรงอย่างครบวงจร (One Stop Service) ทั้งในด้านให้การรักษาพยาบาล การช่วยเหลือทางด้านจิตใจ (ให้คำปรึกษา) การประสานงานส่งต่อหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

มีใครบ้างในศูนย์ OSCC

ประกอบด้วย

หมอ,นักจิตวิทยา,และนักสังคมสงเคราะห์ ที่มีประสบการณ์ในการดูแลผู้เสียหาย

การให้บริการ

ตรวจสภาพร่างกาย จิตใจ และการรักษาพยาบาล รวมทั้งให้มีการดูแลที่ครบวงจร เช่น

- จัดหาที่พักพิงชั่วคราว
- ติดต่อตำรวจเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมาย
- ตดิตามเยียมเยียนผู้เสียหาย

Thai ARM final edit 2008.pmd 27 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่สี่	สำหรับแรงงานข้ามชาติ
4.	**องค์กรพัฒนาเอกชน/องค์กรผู้หญิงที่ให้การสนับสนุนผู้เสียหาย**	**บทบาทขององค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชน** 1. ให้มั่นใจว่าผู้เสียหายและคนที่ช่วยเหลืออยู่ในที่ที่ปลอดภัย 2. ถามผู้เสียหายว่าอยากที่จะอยู่กับใคร/ช่วยสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อมที่เกื้อหนุนผู้เสียหาย 3. ไปเยี่ยมผู้เสียหายอย่างสม่ำเสมอและให้คำปรึกษาหากผู้เสียหายต้องการ 4. อธิบายถึงทางเลือกและความเป็นไปได้ทั้งหมดของการดำเนินการและผลที่จะตามมา 5. ให้ผู้เสียหายมีเวลาคิดและตัดสินใจว่าจะทำอย่างไรต่อไป 6. หาข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นจากองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยหลีกเลี่ยงที่จะไม่เปิดเผยทั้งชื่อและสถานที่ที่เกิดขึ้น (หากมีความจำเป็น) 7. เขียนรายงานเกี่ยวกับรายละเอียดในแบบฟอร์มรายงานผู้เสียหายและเก็บเป็นความลับ ผู้เสียหาย 1. ใช้เวลาในการรักษาเยียวยาด้านร่างกายและจิตใจให้กลับมาอยู่ในสภาพเดิม 2. ซักถามข้อมูลเพิ่มเติมหากมีข้อสงสัย

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้	ข้อเสนอแนวทางปฏิบัติการ
• จะติดต่อกับองค์กรต่างๆ เพื่อสอบถามข้อมูลที่ต้องการโดยการหลีกเลี่ยงการเปิดเผยชื่อและรายละเอียดต่างๆ เป็นเรื่องที่ยากเพราะเป็นไปได้ยากที่จะขอข้อมูลจากองค์กรอื่นๆ โดยที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้เสียหาย • องค์กรผู้หญิงและองค์กรพัฒนาเอกชนอาจจะไม่มีทักษะในการเขียนรายงาน	• จัดให้มีการแลกเปลี่ยนกับองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง • มีการฝึกอบรมให้กลุ่มผู้หญิงเกี่ยวกับการเขียนข้อมูลในแบบฟอร์ม

Thai ARM final edit 2008.pmd 28 16/12/2008, 10:34

หลังจากขั้นที่ 4

• หลังจากขั้นที่ 4 ผู้เสียหายอาจจะตัดสินใจที่จะไม่ดำเนินการใดๆ เธออาจจะใช้เวลาที่จะกลับคืนสู่สภาพปกติและต้องการการสนับสนุนจากในชุมชนและองค์กรผู้หญิง

• หากผู้เสียหายตัดสินใจไม่ดำเนินการใดๆ องค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชนควรจะสนับสนุนในสิ่งที่เธอต้องการดังนี้

- ผู้เสียหายอาจจะอยากอยู่เงียบๆ เพื่อฟื้นฟูชีวิต
- ผู้เสียหายอาจมีความต้องการที่จะใช้วิธีการทางความเชื่อ หรือการบำบัดทางจิตใจ (วิธีการทางศาสนา, การทำสมาธิ, การรับการให้คำปรึกษา, การฝึกโยคะ)
- ผู้เสียหายอาจมีความต้องการที่จะแสดงความรู้สึกของเธอเกี่ยวกับเหตุการณ์การถูกข่มขืนในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเขียน , ศิลปะ, การแสดงออกทางละคร

ความต้องการต่างๆ ที่กล่าวมาอาจจะไม่จำเป็นที่ผู้เสียหายจะแสดงออกทางใดทางหนึ่ง ผู้เสียหายอาจต้องการที่จะแสดง พฤติกรรมหรือทำกิจกรรมเหล่านั้นสองอย่างในเวลาเดียวกัน หากผู้เสียหายต้องการที่จะทำกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

ผู้เสียหายต้องการการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง เช่นกัน หากผู้เสียหายตัดสินใจที่จะดำเนินการ แต่ผู้เสียหายไม่แน่ใจว่าจะต้องทำอย่างไร ดูรายละเอียดขั้นที่ 5 หากผู้เสียหายตัดสินใจที่จะดำเนินคดีทางกฎหมายรายละเอียดอยู่ในลำดับที่ 6

Thai ARM final edit 2008.pmd 29 16/12/2008, 10:34

จนถึงขั้นนี้ ผู้เสียหายมีความสนใจที่จะดำเนินการต่อไป แต่ยังไม่ถึงขั้นว่าผู้เสียหายมีความประสงค์ที่จะฟ้องคดีที่ศาล ดังนั้นหากจะดำเนินการต่อต้องได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายก่อน ในกรณีที่จะดำเนินการต่อไป รายงานสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับองค์กรต่างๆ (สภาทนายความ, คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ) ซึ่งองค์กรเหล่านี้จะมีอำนาจที่จะดำเนินการขั้นต่อไป แต่ในลำดับนี้ผู้เสียหายยังคงสามารถสำรวจดูว่าเธอมีทางเลือกอะไรบ้าง

	ลำดับที่ ห้า	บทบาทขององค์กรผู้หญิง
5.	**องค์กรผู้หญิงหรือ องค์กรพัฒนาเอกชน**	**ผู้เสียหาย** 1. ปรึกษาเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้แก่สภาทนายความ องค์กรผู้หญิง และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ **บทบาทหน้าที่ของสภาทนายความ** 1. จัดให้มีทนายสำหรับผู้เสียหาย 2. ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อหามาตราการในการคุ้มครองผู้เสียหาย พยาน และองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือผู้เสียหายให้ปลอดภัย 3. อธิบายกฎหมายต่อองค์กรผู้หญิงและผู้เสียหาย **บทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ** 1. มีอำนาจในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับคดี 2. รับข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการทั้งหมด เพื่อใช้ในการเสนอต่อภาครัฐ 3. มีอำนาจที่จะเชิญเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติการ **บทบาทหน้าที่ขององค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้อง** 1. รวบรวมแผนปฏิบัติการซึ่งมีแผนการดำเนินงานและความรับผิดชอบที่ชัดเจนของแต่ละองค์กรที่เกี่ยวข้อง **บทบาทหน้าที่ผู้เสียหาย** 1. ตัดสินใจว่าอยากจะดำเนินการอย่างไรต่อไป

Thai ARM final edit 2008.pmd 30 16/12/2008, 10:34

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น	แนวทางแก้ไขปัญหา
• องค์กรที่เกี่ยวข้องอาจจะมีงานของตนเองที่ต้องทำและอาจจะไม่ประสานงานในกรณีที่เกิดขึ้นอย่างที่คาดหวังว่าจะเป็น • องค์กรผู้หญิงอาจไม่มีทักษะ ที่จะตรวจสอบในความคืบหน้า ของคดีที่เกิดขึ้น • หากผู้เสียหายเป็นผู้ที่อาการเจ็บป่วยทางจิตอยู่แล้วหรือเป็นเด็กเธออาจจะไม่สามารถที่จะตัดสินใจด้วยตนเองได้ • ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอาจจะรั่วไหลไปถึงหนังสือพิมพ์หรือสื่อต่างๆ ระหว่างที่มีการฟ้องร้อง	• จัดการพูดคุยในช่วงเวลาต่างๆอย่างต่อเนื่องกับองค์กรที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่างๆ พร้อมทั้งเปลี่ยนแปลงตามความต้องการจากประสบการณ์ที่ได้ใช้กลไกอัตโนมัตินี้ และนำประสบการณ์จากชุนชนมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์มากขึ้น • จัดการอบรมให้องค์กรผู้หญิงในประเด็นเกี่ยวกับทักษะการตรวจสอบ • การข่มขืนผู้เสียหายที่มีลักษณะแบบนี้เป็นกรณีที่มีกฎหมายการข่มขืนที่กำหนดไว้จะต้องดำเนินการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยอัตโนมัติ จะต้องจัดให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนและข้อตกลงร่วมกันของผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เสียหาย เพื่อที่จะมั่นใจได้ว่าจะมีการให้การสนับสนุนกับผู้เสียหายอย่างต่อเนื่อง – ผลักดันให้รัฐออกกฎหมายคุ้มครองผู้เสียหายจากการนำเสนอข่าว – ประชุมกับสื่อมวลชนเพื่อหาความร่วมมือในการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับความรุนแรง

สิ่งที่ผู้เสียหายต้องทราบเพื่อจะประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการทางกฎหมาย

เคุณที่มีบัตร

หากผู้เสียหายเป็นแรงงานข้ามชาติหญิงที่มีบัตร (บัตรอนุญาติทำงานของกระทรวงแรงงาน, บัตรสีฟ้าหรือบัตรสีต่างๆ ที่เจ้าหน้าที่ไทยออกให้)

ผู้เสียหายสามารถที่จะดำเนินคดีและนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ และสามารถอาศัยอยู่ในเมืองไทยได้อย่างถูกกฎหมายในระหว่างที่บัตรของเธอยังมีผลใช้ได้ อย่างไรก็ตามในประเทศไทยระบบการปกป้องพยานยังไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงยากที่จะรับประกันความปลอดภัยของผู้เสียหายและพยาน

หากผู้เสียหายเป็นแรงงานข้ามชาติหญิงที่ไม่มีบัตรอะไรเลย (เข้าเมืองมาอย่างผิดกฎหมาย)

เคุณที่ไม่มีบัตร

ผู้เสียหายมีสิทธิที่จะดำเนินคดีและนำคดีขึ้นสู่ศาล แต่ไม่มีกฎหมายที่จะให้ผู้เสียหายอยู่ในประเทศไทยได้อย่างถูกกฎหมายระหว่างที่ดำเนินคดี องค์กรต่างๆ จะต้องประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่เพื่อความปลอดภัยและความยุติธรรมกับผู้เสียหาย เมื่อคดีในชั้นศาลสิ้นสุดลง เจ้าหน้าที่ตำรวจจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะต้องดำเนินการส่งผู้เสียหายกลับประเทศต้นทาง องค์กรพัฒนาเอกชนสามารถที่จะตรวจสอบกระบวนการการส่งกลับได้ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้เสียหายจะไม่ถูกผู้กระทำผิดที่ข่มขืนเธอติดตามไปข่มขู่คุกคามหรือถูกกระทำซ้ำ

Thai ARM final edit 2008.pmd 31 16/12/2008, 10:34

ถ้าหลังจากที่มีการพูดคุยกันในลำดับที่ 5 เสร็จแล้ว

- ผู้เสียหายตัดสินใจที่จะดำเนินการทางกระบวนการทางกฎหมาย เริ่มดำเนินการต่อในลำดับที่ 6
- ถ้าไม่มีความต้องการที่จะดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมาย

– ผู้เสียหายอาจจะอยากทำกิจกรรมรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรง

– ผู้เสียหายอาจจะตัดสินใจที่จะไม่ดำเนินการใดๆ เธออาจจะใช้เวลาที่จะกลับคืนสู่สภาพปกติและต้องการการสนับสนุนจากในชุมชนและองค์กรผู้หญิง

– หากผู้เสียหายตัดสินใจไม่ดำเนินการใดๆ องค์กรผู้หญิงหรือองค์กรพัฒนาเอกชนควรจะสนับสนุนสนับสนุนในสิ่งที่เธอต้องการดังนี้

– ผู้เสียหายอาจจะอยากอยู่เงียบๆ เพื่อฟื้นฟูชีวิต

– ผู้เสียหายอาจมีความต้องการที่จะใช้วิธีการทางความเชื่อ หรือการบำบัดทางจิตใจ (วิธีการทางศาสนา, การทำสมาธิ, การรับการให้คำปรึกษา, การฝึกโยคะ)

– ผู้เสียหายอาจมีความต้องการที่จะแสดงความรู้สึกของเธอเกี่ยวกับเหตุการณ์การถูกข่มขืนในรูปแบบอื่นๆ เช่น การเขียน เชิงสร้าง, ศิลปะ, การแสดงออกทางละคร

ความต้องการต่างๆ ที่กล่าวมาอาจจะไม่จำเป็นที่ผู้เสียหายจะแสดงออกทางใดทางหนึ่ง ผู้เสียหายอาจต้องการที่จะแสดงพฤติกรรมหรือ ทำกิจกรรมเหล่านั้นสองอย่างในเวลาเดียวกัน หากผู้เสียหายต้องการที่จะทำกิจกรรมดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง ผู้เสียหายต้องการการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง เช่นกัน หากผู้เสียหายตัดสินใจที่จะดำเนินการ แต่ผู้เสียหายไม่แน่ใจว่าจะต้องทำอย่างไร ดูรายละเอียดขั้นที่ 5 หากผู้เสียหายตัดสินใจที่จะดำเนินคดีทางกฎหมายรายละเอียดอยู่ในลำดับที่ 6

	ลำดับที่ หก	แรงงานข้ามชาติ
6.	**แจ้งความกับ เจ้าหน้าที่ ตำรวจ**	**บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชน** 1. จัดให้มีพาหนะและพาผู้เสียหายไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ 2. ให้การสนับสนุนและเป็นตัวตั้งตัวตีให้ผู้เสียหายได้ใช้สิทธิ์ของตนเอง 3. สร้างความมั่นใจในความปลอดภัยและปกป้องผู้เสียหายและพยานคนอื่นๆ 4. จัดให้มีการให้คำแนะนำด้านกฎหมายสำหรับผู้เสียหาย ตั้งแต่เริ่มดำเนินคดีจนถึงคดีสิ้นสุด 5. ถ้าผู้เสียหายไม่มีที่พักที่ปลอดภัยให้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่รัฐในพื้นที่ **หน้าที่นักสังคมสงเคราะห์** 1. จัดให้มีสถานที่ที่ปลอดภัยให้กับผู้เสียหายและประสานงานกับเจ้าหน้าที่รัฐ, NGO, บ้านที่ดูแลผู้เสียหาย **บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ** 1. พยายามที่จะจัดให้มีพื้นที่เฉพาะที่เป็นส่วนตัวที่จะสอบปากคำผู้เสียหาย จัดการให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้หญิง นักสังคมสงเคราะห์และล่ามแปลภาษา 2. ในกรณีที่ผู้เสียหายอายุต่ำกว่า 18 ปี ต้องจัดให้มีนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา อัยการ และบุคคลที่เด็กร้องขอ 3. ในการสอบปากคำผู้เสียหาย ต้องสอบปากคำอย่างเคารพและให้เกียรติผู้เสียหาย และเก็บเป็นความลับ 4 เมื่อสอบปากคำเสร็จแล้วต้องอ่านบันทึกการให้ปากคำให้ผู้เสียหายฟัง และให้เวลาที่จะให้ล่ามแปล 5. ตรวจสอบในประเด็นการจัดการเรื่องความปลอดภัยของผู้เสียหายและให้การปกป้องคุ้มครองหากมีความจำเป็น

Thai ARM final edit 2008.pmd 32 16/12/2008, 10:34

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไขปัญหา
• สถานีตำรวจมักจะไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิง • บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีความเข้าใจถึงความรู้สึกของผู้เสียหายและไม่ทราบว่าจะต้องถามคำถามอย่างไรต่อความ • อ่อนไหวที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายสถานีตำรวจอาจจะไม่มีห้องพิเศษที่จะจัดเพื่อสอบปากคำผู้ เสียหาย • เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะไม่เคารพล่ามและไม่ให้เวลาเพียงพอที่จะอ่านบันทึกคำให้การให้แก่ผู้เสียหายฟัง • ต้องมีการรับประกันความปลอดภัยของผู้เสียหาย	• ต้องมีการรณรงค์เรียกร้องและสนับสนุนให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงในสถานีตำรวจ • ต้องจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในประเด็นความรุนแรงต่อผู้หญิง • สนับสนุนรณรงค์ให้มีการตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งมีการระบุว่าสถานีตำรวจทุกแห่งต้อง มีห้องที่จัดไว้พิเศษเพื่อสอบปากคำกรณีเด็กและผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรง • จัดประชุมเครือข่ายระหว่างองค์กรผู้หญิงองค์กรพัฒนาเอกชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อจะหาข้อตกลงร่วมกันเช่นหาวิธีที่จะป้องกันความปลอดของผู้เสียหายและพยาน • เผยแพร่ความรู้เพื่อช่วยเหลือและป้องกันพยาน • เพื่อหลีเลี่ยงคำถามซ้ำๆต้องมีการบันทึกVDOระหว่างการสัมภาษณ์จะสามารถนำมาใช้ในการขึ้นศาลและเด็กไม่จำเป็นที่จะต้องไปขึ้นศาล • รณรงค์เพื่อให้มีกฎหมายคุ้มครองพยานและผู้เสียหายใช้ได้จริงในทางปฏิบัติ

Thai ARM final edit 2008.pmd 33 16/12/2008, 10:34

นี่คือสิ่งที่กฎหมายระบุไว้สำหรับสิทธิของแรงงานข้ามชาติต้องใช้แนวทางกฎหมายดังนี้คือ

• ทุกคนที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยมีสิทธิที่จะได้รับการปกป้องภายใต้กฎหมายไทยใครก็ตามที่ถูกละเมิดสิทธิ ถูกแสวงหาผลประโยชน์หรือมีการกระทำทางอาญาที่ทำร้ายบุคคลคนนั้นบุคคลผู้นั้นมีสิทธิที่จะดำเนินคดีตามกระบวนการทางกฎหมาย

ขั้นตอนที่ควรทำในกรณีที่ถูกข่มขืน

- ไปแจ้งความคดีถูกข่มขืนที่สถานีตำรวจ เอาใบรับรองแพทย์ที่ได้จากโรงพยาบาลไปด้วยจะดีมาก ไปในทันทีหลังจากที่เกิดเหตุหรือภายใน 1-3 วัน อย่างไรก็ตามคุณยังมีสิทธิที่จะไปแจ้งความภายใน 3 เดือนนับจากวันที่เกิดเหตุ
- เจ้าหน้าที่ตำรวจจะสอบปากคำผู้เสียหายเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ถูกข่มขืน และเกี่ยวกับตัวผู้กระทำผิด
- พยานในเหตุการณ์ควรจะไปให้ปากคำที่สถานีตำรวจด้วย หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะไปสอบปากคำพยาน
- เจ้าหน้าที่ตำรวจควรจะจับตัวผู้กระทำผิดหรืออนุมัติให้มีการจับกุมผู้กระทำผิด
- เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องส่งสำนวนให้อัยการเพื่อให้อัยการสั่งฟ้องศาล

หากผู้เสียหายหรือพยานเป็นผู้เยาว์ อายุต่ำกว่า 18 ปี

• ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับที่ 20 พ.ศ.2542 เกี่ยวกับการกำหนดวิธีการจัดการพิเศษสำหรับการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง การสืบพยานเด็กที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี ไม่ว่าเด็กนั้นจะเป็นผู้เสียหาย

• ผู้ต้องหา หรือพยาน โดยในกระบวนการดังกล่าวจะต้องมีห้องพิเศษสำหรับการสอบปากคำมีนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ อัยการ และคนที่เด็กไว้วางใจร่วม อยู่ในกระบวนการด้วย

•ในสถานที่ที่จัดไว้เป็นพิเศษจากห้องสอบสวนหรือห้องพิจารณาคดีทั่วไปนอกจากนี้ยังมีมาตราการหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า กับผู้ต้องหาหรือจำเลย ในระหว่างการสืบหาความจริง อีกทั้งหลีกเลี่ยงการกระทบกระเทือนจิตใจจากการเบิกความซ้ำๆ ในเรื่องเดียวกัน โดยการจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงตั้งแต่ในชั้นสอบสวน และนำเสนอในชั้นศาลเพื่อให้ศาลรับฟังเป็นพยานได้ด้วย โดยที่เด็กไม่ต้องเบิกความซ้ำต่อหน้าศาลและจำเลย

• ในห้องสอบปากคำเด็กต้องมีกระจกเพียงด้านเดียว และหากผู้เสียหายหรือพยานต้องชี้ตัวผู้ต้องหาควรจะชี้ตัวจากห้องที่มีกระจกมองเห็นได้ด้านเดียวหรือการชี้ตัวลักษณะอื่นๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากับผู้ต้องหา

• การถามคำถามควรเป็นคำถาม ที่เข้าใจง่ายในความอ่อนไหวของเด็กที่ถูกละเมิดสิทธิทางเพศ

• หากการจัดห้องสอบปากคำพิเศษดังกล่าวยังไม่พร้อม อย่างน้อยเจ้าหน้าที่ตำรวจควรจัดห้องที่จะมีเก้าอี้และโต๊ะให้กับผู้ที่มากับเด็กได้

• ตำรวจต้องทำสำนวนคดี

การรับค่าเสียหาย

ในบางกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะเสนอให้ผู้เสียหายรับเงินค่าเสียหาย จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นผู้เสียหายสามารถที่จะรับเงินค่าเสียหายและยอมความในคดีได้ หรือว่าเธอจะปฏิเสธที่จะไม่รับเงินค่าเสียหายนั้นก็ได ้เพื่อให้มีการดำเนินคดีกับผู้ต้องหาถึงชั้นศาล

ในกรณีดังต่อไปนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่มีสิทธิที่จะเสนอให้ผู้เสียหายรับเงินค่าเสียหาย

1. ผู้เสียหายอายุต่ำกว่า 15 ปี
2. ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บสาหัสหรือตาย

Thai ARM final edit 2008.pmd 34 16/12/2008, 10:34

3. การข่มขืนกระทำชำเรานั้นเกิดจากการกระทำของจำเลย 2 คนขึ้นไป
4. จำเลยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด
5. จำเลยเป็นพ่อ ปู่หรือครูของผู้เสียหาย
6. การข่มขืนเกิดขึ้นในที่สาธารณะ
7. ในขณะนั้นผู้เสียหายเป็นบุคคลที่อยู่ในความดูแลของจำเลย เช่น ผู้คุม เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง
8. จำเลยเป็นผู้พิทักษ์ผู้เสียหาย เช่น บุคคลที่ดูแลผู้เสียหายที่มีปัญหาสภาพจิตระบบประสาท

ในกรณีการรับเงินค่าเสียหายของคดีข่มขืน

• กรณียอมความได้เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะพยายามที่จะให้มีการเจรจาให้ผู้กระทำผิดจ่ายเงินค่าเสียหาย ให้ผู้เสียหายยอมความและปิดคดี หรือผู้เสียหายสามารถที่จะปฏิเสธไม่รับเงินค่าเสียหายและดำเนินคดีต่อไปได้

• หากเป็นกรณีที่ผู้เสียหายจะยินดีที่จะรับค่าเสียหาย ผู้เสียหายควรที่จะรับเงินค่าเสียหายทั้งหมดก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะปิดสำนวนคดี ทั้งนี้เพราะเคยมีกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปิดสำนวนคดีและบันทึกว่าผู้เสียหายรับเงินค่าเสียหายไปทั้งหมดแล้ว 50,000 บาท แต่จริงๆ แล้วผู้เสียหายได้รับเงินแค่ 10,000 บาท

• ในกรณีการรับเงินค่าเสียหายไม่ได้มีการคาดหมายว่าจะต้องมีทนายอยู่ด้วย แต่มีข้อแนะนำคือควรจะมีผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายอยู่ด้วยในขณะที่ผู้เสียหายรับเงินค่าเสียหาย เช่น เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน, เจ้าหน้าที่องค์กรผู้หญิง

กรณีที่คดีขึ้นสู่ศาล

ในกรณีคดีข่มขืนขึ้นสู่ศาลนั้นจะใช้เวลาประมาณ 1 ถึง 2 ปี กว่าคดีจะสิ้นสุด

• หากคดีขึ้นสู่ศาล ผู้เสียหายจะต้องมาขึ้นศาลทุกครั้งตามที่ศาลนัดหมาย

• หากผู้เสียหายเป็นแรงงานข้ามชาติที่ได้จดทะเบียนขออนุญาตทำงาน จะสามารถที่จะทำงานต่อไปได้

• หลังจากการจัดการเรื่องค่าเสียหาย หรือการเจรจาเรื่องค่าเสียหายเสร็จสิ้นแล้ว ถ้าผู้เสียหายเป็นแรงงานข้ามชาติที่ไม่ได้จดทะเบียนผู้เสียหายจะถูกส่งกลับประเทศต้นทาง

Thai ARM final edit 2008.pmd 35 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่ เจ็ด	สำหรับแรงงานข้ามชาติ
7.	**การติดตามกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจ**	**บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชน** 1. ติดตามตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจและการดำเนินการในชั้นศาลเพื่อให้แน่ใจว่าจะไม่เกิดการดำเนินการที่ล่าช้าและมีการดำเนินการที่เหมาะสม 2. ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ องค์กรผู้หญิง และผู้เสียหาย 3. ในกรณีที่มีการเสนอให้ผู้เสียหายรับเงินชดเชยค่าเสียหาย จะต้องพาผู้เสียหายไปในการเจรจาและให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดการจ่ายเงินค่าเสียหายที่ยุติธรรมและสมเหตุผล 4. รายงานสถานการณ์เกี่ยวกับความผิดพลาดทางกระบวนการยุติธรรม การบังคับหรือการข่มขู่ต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นให้กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนและดำเนินคดีตามกฎหมายก็สามารถทำได้ **บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ** 1. สอบสวนคดีและเก็บรวบรวมพยานหลักฐาน 2. สอบปากคำพยานโดยการใช้ล่าม (หากจำเป็น) 3. ดำเนินการจับกุมตัวผู้กระทำความผิด 4. ติดตามผลการดำเนินคดีของพนักงานอัยการในระบบศาลยุติธรรม 5. ในกรณีที่สามารถยอมความกันได้โดยการเสนอค่าเสียหาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ ต้องดำเนินการในการเจรจา

Thai ARM final edit 2008.pmd 36 16/12/2008, 10:34

ปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไขปัญหา
• ผู้เสียหายหรือพยานอาจจะเกิดความกลัวที่จะให้ปากคำกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ • อาจเกิดการทุจริต เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะรับเงินจากผู้กระทำผิดหรือจากครอบครัวของผู้กระทำผิด • ขาดการติดตามคดีที่เกิดขึ้น ในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทั้งนี้เนื่องจากการเลือกปฏิบัติ (บทบาทหญิงชาย, ชนชั้น,การเกลียดกลัวคนต่างด้าว) • การพกพาเงินค่าเสียหายที่ได้รับ อาจจะก่อให้เกิดอันตราย	• เจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนควรจะมีบทบาทที่เข้มแข็งในการตรวจสอบ,ติดตามและรายงานหากเกิดกรณีใดก็ตามเกี่ยวกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่รายการสถานการณ์ให้แก่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และดำเนินคดีตามกฎหมาย

Thai ARM final edit 2008.pmd 37 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่ แปด	แรงงานข้ามชาติ
8.	**ระหว่างที่รอคดีที่อยู่ในชั้นศาล**	**บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรผู้หญิง** 1. ให้การสนับสนุนโดยการให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่องกับผู้เสียหาย 2. ให้การสนับสนุนการตัดสินใจของผู้เสียหาย 3. ให้การสนับสนุนผู้เสียหายอย่างทันท่วงที 4. จัดการให้ผู้เสียหายได้พบกับทนายความ 5. จัดการให้มีล่ามแปลภาษา **บทบาทของทนายความ** 1. อธิบายขั้นตอนทางกฎหมายให้แก่ผู้เสียหาย 2. เตรียมความพร้อมของผู้เสียหายก่อนขึ้นศาล ทำให้ผู้เสียหายมีความคุ้นเคยกับกระบวนการในชั้นศาล เช่น ผู้พิพากษา หรือเจ้าหน้าที่ศาล 3. อธิบายผลที่จะเกิดขึ้นภายหลังกับผู้เสียหาย 4. เตรียมพร้อมและทำใจยอมรับกับการเปลี่ยนใจของผู้เสียหาย

Thai ARM final edit 2008.pmd 38 16/12/2008, 10:34

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้	แนวทางแก้ไขปัญหา
การมีองค์กรต่างๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น • การสื่อสารและการประสานงานระหว่างองค์กรต่างๆ นั้นอาจจะมีความยุ่งยากมากขึ้น • ความต้องการของผู้เสียหายอาจจะไม่ได้รับการยอมรับ • องค์กรผู้หญิงอาจจะไม่มีที่อยู่ที่ปลอดภัยให้กับผู้เสียหาย	• องค์กรผู้หญิงในฐานะที่เป็นผู้ใกล้ชิดที่สุดกับผู้เสียหายควรที่จะเป็นองค์กรหลักในการมีบทบาทที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นความห่วงใยและความต้องการของผู้เสียหาย • ¤ÇÃ¾ยายามร่วมกันที่จะหาที่อยู่ที่ปลอดภัยให้ผู้เสียหาย

Thai ARM final edit 2008.pmd 39 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่ เก้า	แรงงานข้ามชาติ
9.	**การขึ้นศาล**	**บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชน** 1. องค์กรพัฒนาเอกชนหรือองค์กรผู้หญิงควรเตรียมสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เสียหายและพยาน (เช่น อาหาร ,ที่พัก,เสื้อผ้า) 2. จัดหายานพาหนะเพื่อพาผู้เสียหายไปที่ศาล 3. ประสานงานระหว่างทนายความและองค์กรผู้หญิง 4. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าศาลมีล่ามแปลภาษาและศาลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของล่ามแปลภาษา ถ้าหากศาลไม่มีค่าใช้จ่ายให้ NGOมีหน้าที่รับผิดชอบในส่วนนี้ 5. พาผู้เสียหายไปที่ศาล **บทบาทของทนายความ** 1. เป็นตัวแทนผู้เสียหายในการสู้คดีในชั้นศาล 2. อธิบายขั้นตอนของศาลให้กับผู้เสียหายและผู้ติดตาม 3. ประสานงานระหว่างศาลกับองค์กรพัฒนาเอกชนหรือองค์กรผู้หญิง บทบาทของศาล 1. มีการสืบพยานฝ่ายผู้เสียหายและผู้กระทำความผิด 2. แจ้งการนัดหมายในครั้งต่อไป 3. ทำการตัดสิน แจ้งผลการตัดสิน และแจ้งโทษต่อผู้กระทำความผิด แล้วรับโทษ

Thai ARM final edit 2008.pmd 40 16/12/2008, 10:34

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น	แนวทางการแก้ไขปัญหา
• อาจจะมีเจ้าหน้าที่ผู้หญิงไม่กี่คนจากองค์กรผู้หญิงที่จะสามารถไปที่ศาลและให้การสนับสนุนผู้เสียหายได้ เนื่องจากพวกเธอไม่สามารถพูดภาษาไทยได้และไม่มีสถานภาพทางกฎหมายจึงไม่สามารถเดินทางได้	• ให้มีการฝึกอบรมภาษาไทยและกฎหมายไทยให้แก่แรงงานข้ามชาติหรือเจ้าหน้าที่องค์กรผู้หญิงเพื่อให้มีความเข้าใจภาษาไทย • รณรงค์ให้มีการยอมรับที่ปรึกษาด้านกฎหมายที่เป็นแรงงานข้ามชาติ • รณรงค์บ้านพักฉุกเฉินสำหรับผู้เสียหาย • รณรงค์ให้มีนโยบายให้จดทะเบียนแรงงานข้ามชาติเพื่อแรงงานจะได้มีบัตรอนุญาติทำงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

Thai ARM final edit 2008.pmd 41 16/12/2008, 10:34

	ลำดับที่ สิบ	แรงงานข้ามชาติ
10.	**หลังจากที่ศาลมีคำพิพากษา**	**บทบาทขององค์กรเอกชนหรือองค์กรผู้หญิง** 1. เขียนรายงานถึงรายละเอียดสถานการณ์และลำดับขั้นตอนการฟ้องร้องที่เกิดขึ้น 2. พูดคุยกับผู้เสียหายในประเด็นจะใช้ข้อมูลที่เก็บไว้ได้อย่างไร 3. ในกรณีที่คดีหยุดชะงัก พูดคุยกับผู้เสียหายในการหาการปฏิบัติการอื่นที่เป็นไปได้ เช่น การติดต่อสื่อการยื่นข้อเรียกร้อง 4. หากผู้เสียหายต้องถูกส่งกลับประเทศต้นทาง ประสานงานกับสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมืองเพื่อจะตรวจสอบกระบวนการการส่งกลับ 5. ควรให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องหากผู้เสียหายต้องการ **บทบาทของสำนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง** 1. หากผู้เสียหายเป็นแรงงานข้ามชาติ ที่ไม่ได้จดทะเบียนแรงงานเจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจะดำเนินการส่งผู้เสียหายกลับประเทศต้นทาง

Thai ARM final edit 2008.pmd 42 16/12/2008, 10:34

ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น	á¹Ç·Ò§¡ÒÃá¡éä¢»Ñ-ËÒ
• บางทีผู้เสียหายอาจจะไม่พอใจในคำพิพากษาของศาล • องค์กรผู้หญิงไม่มีการติดต่อที่ดีกับสื่อมวลชน	• ยื่นอุทธรณ์ตามกฎหมายต่อไป และนำเสนอกรณีที่เกิดขึ้นเปิดเผยกับสื่อมวลชน • องค์กรพัฒนาเอกชนและองค์กรผู้หญิงต้องทำรายชื่อสื่อมวลชนที่มีความเข้าใจในประเด็นความรุนแรงที่มีต่อแรงงานหญิงข้ามชาติและรวบรวมข้อมูลส่งให้สื่อมวลชน

Thai ARM final edit 2008.pmd 43 16/12/2008, 10:34

กฎหมายอาญา ระบุความผิดเกี่ยวกับเพศไว้ว่า

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่าการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่าให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบและให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่าการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกัน และเด็กนั้นไม่ยินยอมหรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุเกินสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม หากภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

Thai ARM final edit 2008.pmd 44 16/12/2008, 10:34

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550

"ความรุนแรงในครอบครัว" หมายความว่าการกระทำใดๆ โดยมุ่งประสงค์ให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายจิตใจ หรือสุขภาพ หรือกระทำโดยเจตนาในลักษณะที่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย,จิตใจ,หรือสุขภาพ,ของบุคคลในครอบครัว หรือบังคับหรือใช้อำนาจครอบงำผิดครรลองคลองธรรมให้บุคคลในครอบครัวต้องกระทำการไม่กระทำการหรือยอมรับการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดโดยมิชอบ แต่ไม่รวมถึงการกระทำโดยประมาท

"บุคคลในครอบครัว" หมายความว่า คู่สมรส คู่สมรสเดิม ผู้ที่อยู่กินหรือเคยอยู่กินฉันสามีภริยา โดยมิได้จดทะเบียนสมรส บุตร บุตรบุญธรรม สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งบุคคลใด ๆ ที่ต้องพึ่งพาอาศัยและ อยู่ในครัวเรือนเดียวกัน

มาตรา 4 ผู้ใดกระทำการอันเป็นความรุนแรงในครอบครัวผู้นั้นกระทำความผิดฐานกระทำความรุนแรงในครอบครัว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ให้ความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ไม่ลบล้างความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่น หากการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดฐานทำร้ายร่างกายตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 295 ด้วยให้ความผิดดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้

Thai ARM final edit 2008.pmd 45 16/12/2008, 10:34

ภาคผนวกที่ หนึ่ง

1. โรงพยาบาลหรือศูนย์บริการสุขภาพ
2. ศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต(OSCC)ศูนย์นี้จะอยู่ในโรงพยาบาลต่างๆ ศูนย์นี้จะให้บริการ
3. ตรวจสุขภาพ
4. ให้คำปรึกษา
5. กรอกแบบฟอร์มรายงาน

- หากผู้เสียหายไม่อยากจะไปที่สถานีตำรวจ ทางศูนย์ให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤตสามารถที่จะโทรไปที่สถานีตำรวจและร้องขอให้เจ้าหน้า ที่ตำรวจที่ศูนย์ฯ นี้ได้ ในศูนย์ฯ นี้ควรจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจหญิงและผู้ให้คำปรึกษาที่พร้อมจะให้บริการ
- ผู้เสียหายสามารถให้ปากคำโดยการบันทึกเทปวีดีโอไว้ได้
- OSCCควรที่จะมีการบริการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายกับผู้เสียหาย
- ควรจะมีการให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยาให้แก่ผู้เสียหายด้วย

ในประเทศไทย ศูนย์ให้ความช่วยเหลือหญิงในภาวะวิกฤตตั้งอยู่ในพื้นที่เหล่านี้คือ

กรุงเทพมหานคร	
1.โรงพยาบาลวชิรพยาบาล	022443277–8 โทรสาร 022414517
2. โรงพยาบาลกลาง	022216141–50
3. โรงพยาบาลตากสิน	024371206
4. โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	022897000
5. โรงพยาบาลหนองจอก	025431307
6. โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์	024293574–9
7. โรงพยาบาลลาดกระบัง	023267711
ภาคกลาง	
1. โรงพยาบาลโพธาราม	032–355300–15 ต่อ 479, 480
2. โรงพยาบาลราชบุรี	032–327901–8 ต่อ 1307
3. โรงพยาบาลสมเด็จพระพุทธเลิศหล้า	034–711248
4. โรงพยาบาลสระบุรี	036–3165555 036–222381–2
5. โรงพยาบาลบ้านหมี่	036–472051
6. โรงพยาบาลปทุมธานี	02–5988888

Thai ARM final edit 2008.pmd 46 16/12/2008, 10:34

ภาคเหนือ	
1. โรงพยาบาลมหาราชเชียงใหม่ (สวนดอก)	053-947000
2. โรงพยาบาลนครพิงค์	053-999200
3. โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์	053-711300
4. โรงพยาบาลเชียงคำ	054-451300-1 ต่อ 316
5. โรงพยาบาลพะเยา	054-410511
6. โรงพยาบาลพุทธชินราช	055-219844
7. โรงพยาบาลแพร่	054-533500
8. โรงพยาบาลลำปาง	054-223623-31 ต่อ 1200-1, 054-217045
9. โรงพยาบาลเลย	042-811679
10. โรงพยาบาลอุตรดิตถ์	055-411064 ต่อ 2149
ภาคตะวันออก	
1. โรงพยาบาลชลบุรี	038-931000
2. โรงพยาบาลระยอง	038-611104
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
1. โรงพยาบาลขอนแก่น	043-337958-9
2. โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา	044-254990-9
3. โรงพยาบาลร้อยเอ็ด	043-518000
4. โรงพยาบาลอุดรธานี	042-244249,042-348248
5. โรงพยาบาลอำนาจเจริญ	045-511941-8
ภาคใต้	
1. โรงพยาบาลกระบี่	0-7561-1212
2. โรงพยาบาลชุมพร	077-503672
3. โรงพยาบาลตะกั่วป่า	076-421770
4. โรงพยาบาลยะลา	073-244711
5. โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี	077-272231
6. โรงพยาบาลภูเก็ต	076-212950

หมายเหตุ – หากในพื้นที่ของคุณไม่มีศูนย์ช่วยเหลือผู้หญิงในภาวะวิกฤตคุณสามารถไปใช้บริการที่โรงพยาบาลของรัฐที่อยู่ในพื้นที่ได้ หากคุณมีเบอร์โทรศัพย์ของOSCCในพื้นที่ของคุณก็สามารถเพิ่มเติมได้

Thai ARM final edit 2008.pmd 47 16/12/2008, 10:34

ภาคผนวกที่ สอง

ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินคืออะไร ?

ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินเป็นยาคุมกำเนิดที่ใช้กินภายใน 72 ชั่วโมงหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อป้องกันการตั้งท้อง ซึ่งการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินนี้ใช้เฉพาะในกรณีฉุกเฉินเท่านั้น เช่น ในกรณีที่ถูกข่มขืนกระทำชำเราหรือการมีเพศสัมพันธ์ที่มีการใช้การคุมกำเนิดแบบผิดพลาด เช่น ถุงยางอนามัยรั่วแตก, นับระยะปลอดภัยผิด ฯลฯ องค์กรสตรีสามารถเก็บยาคุมกำเนิดไว้ในองค์กรเพื่อให้สามารถนำมาใช้ได้ในกรณีฉุกเฉิน

ยาคุมกำเนิดชนิดไหนบ้างที่สามารถใช้ได้ ?

มียาคุมกำเนิดฉุกเฉิน 2 ชนิดคือ POPs (ซึ่งมีเฉพาะที่เป็นเม็ด) และชนิด COCs ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉินชนิด POPs ในหนึ่งเม็ดประกอบด้วย levonorgestrel 0.75 มิลลิกรัมในประเทศไทยมีขายในชื่อโพสตินอร์ในกล่องเล็กๆ บรรจุยา 2 เม็ด ซึ่งหนึ่งกล่องราคาประมาณ 35 บาท

ขนาดวิธีใช้

รับประทานยา 1 เม็ด ภายใน 24 ชั่วโมง แต่ไม่นานเกินกว่า 72 ชั่วโมง ภายหลังการมีเพศสัมพันธ์และต้องรับประทานซ้ำอีก 1 เม็ด หลังจากที่รับประทานเม็ดแรกไปแล้ว 12 ชั่วโมง

หมายเหตุ – ประสิทธิผลของยาจะดี หากรับประทานยาหลังมีเพศสัมพันธ์ทันทีหรือภายใน 24 ชั่วโมงจะป้องกันการตั้งครรภ์ได้ 95 % และได้ผล 85% ภายใน 24 ชั่วโมง

ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินชนิด COCs เป็นยาคุมกำเนิดทั่วไป

- ป้องกันการตั้งครรภ์ได้ผล 57% หากรับประทานภายใน 72 ชั่วโมง และได้ผล 85% หากรับประทานภายใน 24 ชั่วโมง ตัวยาประกอบด้วย levonorgestrel และ ethinyl estradiol
- ในประเทศไทยส่วนใหญ่ร้านขายยาจะขายยาคุมกำเนิดฉุกเฉินนี้เป็นชุด ซึ่งหาซื้อได้โดยบอกว่าซื้อยาคุมกำเนิดฉุกเฉินแบบใช้ภายใน 72 ชั่วโมง ซึ่งราคาประมาณ 60-100 บาท

ใครสามารถใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินได้

ผู้หญิงทุกคนสามารถใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉิน คนที่ไม่สามารถใช้ยาคุมกำเนิดแบบปกติได้เพราะว่าอาการปวดศีรษะข้างเดียว อาการโรคหัวใจ หรือเลือดออกอย่างรุนแรง

การใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉินมีผลข้างเคียงหรือไม่ ?
มี ซึ่งคือ

- อาการคลื่นไส้
- อาเจียน
- ปวดศีรษะ

Thai ARM final edit 2008.pmd 48 16/12/2008, 10:34

- หน้ามืด เวียนศรีษะ
- อ่อนเพลีย
- ปอดเจ็บ ดัดหน้าอก ทรวงอกแข็งตัว
- เลือดออกผิดปกติ
- ขาดประจำเดือน
- อาการข้างเคียงอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ แต่ตามปกติจะมีไม่เกิน 24 ชั่วโมงหลังจากที่ใช้ยาเม็ดที่สอง อาการคลื่นไส้ วิงเวียนศรีษะเป็นอาการปกติจากการใช้ยาแบบ COCs มากว่าที่จะเกิดกับ POPs การใช้ยา Antiemetice อาจจะช่วยให้อาการข้างเคียงเหล่านี้ดีขึ้นได้

การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน

- การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปริมาณยาที่จะใช้กิน
- ผลข้างเคียงจากการใช้ยาที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้ยาคุมกำเนิดฉุกเฉิน คือ ฮอร์โมนเอสโทรเจนทำให้เกิดอาการคลื่นไส้อาเจียน
- ซึ่งสามารถใช้ยา Antiemetic ที่จะช่วยลดอาการคลื่นใส้อาเจียนได้
อาการคลื่นไส้ วิงเวียนศรีษะแทบจะไม่เกิดเป็นปกติกับยาเม็ดแบบ POPs
- การกินยาเม็ดคุมกำเนิดฉุกเฉินภายใน 72 ชั่วโมงหลังจากที่มีเพศสัมพันธ์นั้นยิ่งกินยาภายในเวลา 72 ชั่วโมง ได้เร็วเท่าไรยิ่งทำให้ผลการป้องกันการตั้งครรภ์จะมีมาก
- อาจจะต้องมีการให้คำปรึกษาที่จะให้มีการตรวจสอบการตั้งครรภ์หากประจำเดือนมาช้าประมาณ 1 อาทิตย์ตามระยะกำหนดเดิม
- หากอาการคลื่นไส้อาเจียนเกิดภายใน 2 ชั่วโมงที่กินยา ผู้เชี่ยวชาญบางท่านแนะนำว่าควรจะกินยานั้นอีกครั้งคุณสามารถหายาคุมกำเนิดฉุกเฉินได้ตามร้านขายยาทั่วไป
- ยาคุมกำเนิดฉุกเฉินไม่ได้ทำให้มีประจำเดือนไหลเลยทันทีประจำเดือนของผู้ที่ใช้ยาจะมาก่อนล่วงหน้าหรือช้าไปกว่ากำหนดเดิม 2-3 วัน

Thai ARM final edit 2008.pmd 49 16/12/2008, 10:34

MAP Foundation
P.O.Box 7. Chiangmai University, Chiang Mai 50202
Tel/Fax: 053 811 202
E-mail: map@mapfoundationcm.org

แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

ISBN. 978-974-604-745-6

Website: www.mapfoundationcm.org